

33

MOSTRA
TEATRO **INTERNACIONAL**

15 - 24 XULLO 2017
RIBADAVIA

• VENDA DE ENTRADAS •

NA SEDE DA MIT

Venda anticipada: de 10:00h a 14:00h e de 18:00h a 20:30h

Venda inmediata diaria: a partir das 21:00h

Información, sala de prensa e sede da MIT:

Rúa García Penedo, 3 (na entrada da Praza Maior)

Tel. 988 472 056

info@mitribadavia.com

PREZOS

Espectáculos para público adulto:

- Xeral: 7 €

- Reducida* (pessoas en situación de desemprego e estudantes): 5 €

Espectáculos con prezo especial (Inauguración e clausura: *Golem e A cabeza do dragón*)

- Xeral: 10 €

- Reducida* (pessoas en situación de desemprego e estudantes): 8 €

INFORMACIÓN ESPECIAL

- Entradas non numeradas do Castelo (bloques 4 e 5): prezo único 5 €

- Espectáculos con prezo especial non numeradas nos bloques 4 e 5 (*Golem e A cabeza do dragón*): prezo único 8 €

- Espectáculo para adultos na Casa da Cultura (*Todo sobre Eva*): adultos xeral 7 €, reducida* 5 €

- Espectáculo para público familiar na Casa da Cultura (*A galiña azul*): adultos xeral 7 €, reducida* 5 €, nenas e nenos 2 €.

SERVIZO DE VENDA ELECTRÓNICA E TELEFÓNICA**

<http://entradas.abanca.com>

(Ata o día anterior de cada espectáculo)

*Para as entradas de prezo reducido é preciso presentar a documentación oficial acreditativa.

**A venda anticipada de entradas corresponderá sempre, como máximo, ao 80% do aforo de cada espectáculo. O 20% restante venderase no despacho de billetes o mesmo día da función.

RIBADAVIA, recupera cada ano, a mediados de xullo, o seu esplendor cultural e medieval da man da Mostra Internacional de Teatro, MIT Ribadavia. Aos seus atractivos arquitectónicos e naturais súmase, desde o ano 1984, unha excepcional oferta artística que converte a vila na capital teatral de Galicia.

Ano a ano, premio a premio, a MIT colleita recoñecementos polo seu compromiso coa contorna, así como pola súa crecente relación cos máis importantes referentes escénicos do mundo.

O programa deste ano afonda na atención aos grandes mestres da escena mundial, da man de Suzanne Andrade ou Eimuntas Nekrosius. Enche a vila con danza, circo e artes da rúa. Achega a creación contemporánea a través da revisión da obra de William Shakespeare e pecha coa posta en escena de Valle-Inclán en galego, nun espectáculo que se atopa entre a tradición da farsa europea e a influencia xaponesa.

Desde o goberno da Xunta sentímonos moi orgullosos do noso apoio a un festival que transcende o puramente teatral para achegar ao corazón do Ribeiro unha oferta cultural diversa, de calidade e para todos os públicos. Cidadáns e visitantes, artistas e creadores, benvidos á 33 edición da MIT de Ribadavia.

ROMÁN RODRÍGUEZ GONZÁLEZ

Conselleiro de Cultura, Educación
e Ordenación Universitaria

DO 15 AO 24 DE XUÑO bota a andar unha nova edición da Mostra Internacional de Teatro de Ribadavia (MIT), o festival internacional de teatro máis importante que se celebra en Galicia, que lle dá á capital do Ribeiro un protagonismo indiscutible entre os amantes das artes escénicas e que transcende máis aló dos límites da nosa comunidade grazas á ampla presenza de espectáculos de distintas partes de España e tamén doutros países europeos.

Imos xa para trinta e tres anos de éxitos, bo facer e aposta por unha oferta teatral de primeira liña que debemos de recoñecerlle unanimemente a esta Mostra Internacional de Teatro de Ribadavia polo feito de engrandecer a imaxe dunha provincia sempre disposta a ofertar actividades de vangarda cultural.

A Deputación de Ourense sempre apostará por aqueles proxectos que contribúan á difusión e promoción da nosa provincia, pero tamén por aqueles que melloran o acceso á cultura dos nosos veciños, sexa cal sexa o lugar no que vivan. Neste sentido a Mostra Internacional de Teatro de Ribadavia. cumpre perfectamente ambos cometidos e, por esa razón, ten recibido abundantes galardóns de recoñecemento.

En nome da Deputación Provincial de Ourense quero dar os meus parabéns a todo o equipo que fai posible unha edición máis da Mostra Internacional de Teatro de Ribadavia para que esta siga demostrando, ano tras ano, unha profesionalidade digna de destacar. O seu traballo será desfrutado amplamente por visitantes, veciños e veciñas e os aplausos que provocarán cada un dos espectáculos programados serán a recompensa que tanto merecen.

Só me queda pedir, un ano máis, longa vida e moitos éxitos para a Mostra Internacional de Teatro de Ribadavia.

MANUEL BALTAR

Presidente da Deputación de Ourense

QUEN NECESITA O TEATRO? Todos o necesitamos. Os actores e actrices desta nova edición da MIT, sexan nacionais ou internacionais, móstrannos o que somos, e móstrannos o que poderíamos ser. Segundo Shakespeare, a tarefa do teatro é ser o espello do que somos.

Desde os seus inicios, a MIT tentou ser unha experiencia que reflectise o que mantén unida á nosa sociedade. Nas obras que se representan no Auditorio do Castelo, un recoñece os seus propios valores, aprende a aceptar outras opinións e comprender puntos de vistas distintos. Isto é esencial para a nosa convivencia diaria.

A MIT tamén é unha aposta xeracional. En vista dos cambios experimentados nos hábitos de con-sumo da mocidade, os artistas están chamados a explicar que atracción especial ten o teatro: ningún iPad ou calquera outro dispositivo tecnolóxico che pode achegar unha experiencia auténtica que leva o teatro: ser un medio a través do cal se poden intercambiar opinións antes e despois da actuación. Ademais, o teatro é un antídoto marabilloso para o illamento emocional que experimentan moitas persoas hoxe en día, sendo un obradoiro de reparación emocional.

Agora ben, quen pense que recortando no ámbito da cultura a nosa sociedade non se sente, está equivocado. O teatro non é un asunto periférico. O teatro en si só pode manter a súa importancia a longo prazo se se reinventa constantemente, provoca dun modo manifesto e amosa o seu compromiso social non renunciando a abordar temas sociopolíticos. É importante que o teatro manteña a súa independencia intelectual e artística.

A MIT sempre contou co respaldo do público que se achega a Ribadavia e desde hai algúns anos, mesmo participa, interactúa. Este modelo de interacción redefine o papel e a posición do espectador: como un operador móbil que participa activamente na realidade dunha actuación.

Por iso, déixense sorprender, gocen do ambiente teatral de Ribadavia, e sigan apoiando este punto de encontro imprescindible na vida cultural de Galicia.

JOSÉ IGNACIO GÓMEZ PÉREZ

Alcalde-Presidente do Excmo.
Concello de Ribadavia

QUÉ É A MIT? Pódese pensar que a MIT son 10 días de teatro ou que é un evento máis do verán, coma outro calquera. Pero non. A MIT é algo máis complexo. Son 33 anos de tradición; son días de vida nos que ó saír á rúa se respira un ambiente diferente, de alegría, de ilusión, das xentes de sempre e de xentes diversas; son 10 días de soños, que se cumpren no que dura un espectáculo; son 33 anos nos que Ribadavia, unha vila pequena, por uns días, se pon no mapa internacional cultural.

Estamos a falar da MIT, pero que sería a MIT sen Ribadavia? Voluntarios, patrocinadores e colaboradores, o incondicional público, e profesionais que durante todo o ano traballan a reo para que todo sexa perfecto; o que nós chamamos o equipo MIT; un equipo no que para min sigue presente Rubén García. Ese Rubén que me deu a coñecer o teatro, que tantos esforzos fixo para que a MIT crecese e chegase a ser un evento de referencia. É para min unha honra e un reto formar parte deste equipo para que siga vivo o seu legado, avanzando pero sen perder esa esencia coa que naceu a MIT.

Que comece o espectáculo e longa vida á MIT!

MARÍA LÓPEZ TOUZA

Conceira de Cultura

APOSTAR POLA ACCIÓN, pola acción meditada, transformadora, con vocación de servizo público, é apostar por unha MIT conectada co esforzo, con tarefas continuadas e complexas, coa apertura de novas oportunidades, coas pontes fluídas entre a realidade do contexto e as realidades e retos internacionais, entre o ámbito académico e o creativo, entre o público fiel e aquel que podemos conquistar. Apostar pola acción é concederlle á MIT paixón para conquistar e ferramentas para que poida seguir progresando e dándolle satisfacción a cada vez máis xente, dándolle satisfacción e dereito, pois así consideramos que debe ser un servizo público de calidade coma este. O dereito de termos, coma calquera outra sociedade avanzada, proxectos culturais sólidos que posibiliten visibilizar e facer crecer ao conxunto do sector escénico galego, pero tamén que permitan ter acceso aos grandes mestres da escena internacional no noso ámbito cercano (nesa liña vai a presentación do traballo de Nekrosius nesta edición, por exemplo), que posibiliten alianzas e conexións artísticas acompañando e facendo de embaixadores de grupos e creadores galegos (este ano a MIT estivo convidada a diversos encontros e foros de intercambios, dende o CDN de Montpellier até o festival Sirenos de Lituania ou o Parlamento Europeo), que poidan ter a solvencia e a infraestrutura suficientes como para participar en campañas ou proxectos en parceria a longo prazo para concretar ilusións e utopías (a ledicia este ano de vermos *Golem* abrindo a MIT non sería posible nin económica nin loxisticamente sen a afianzada colaboración e entendemento entre o noso festival e o de Almada, ou a estrea dun dos máis recoñecidos traballos escénicos do panorama europeo en Galicia, *Clean City*, non tería acontecido sen o traballo man a man co festival Grec de Barcelona).

Apostar pola acción é unha maneira de declararlle a guerra ás dificultades. Perseguir a excelencia é un principio revolucionario, porque cingue o talento, a investigación e a constancia dos creadores e creadoras co público desexoso de encontrarse con eles. E esta MIT quere propiciar o mellor encontro posible, o máis inesquecible. Quizais por isto tamén nos foi concedido e recibimos con tanto agradecemento o Premio Rosa María Cano á mellor xestión cultural no ámbito das Artes Escénicas polos nosos veciños da Feria de Teatro de Castilla-León. Mais tamén están esoutros premios máis

discretos pero igualmente eficaces e beneficiosos, os do apoio solidario, os da crítica construtiva, os do alento honesto nos momentos clave, que tanto alimentan as conviccións e tarefas en prol dos dereitos, da autoestima e da calidade que como país tamén queremos conquistar dende e para o teatro.

As ilusións e os proxectos ás veces vense duramente truncados polo inxusta que é a vida en ocasións. Neste caso roubounos antes de tempo o gran talento e as calidades humana e artística de Miquel Gallardo, grande actor de monicreques que ía estrear con nós a coprodución de *Traidor*, a súa última peza despois de recibir o Premio do Público “Rúben García” na pasada edición da MIT. Xa non estará para agasallarnos coa súa arte e teimosía agrandando a linguaxe teatral, as convencións e as técnicas, pero a memoria do moito que cabía nos seus bonecos vivirá para sempre no público e na gran familia de afectos deste festival.

Gozar e saber, saborear as fusións desta arte total nunha cita que nos brinda un bo achegamento á frescura e o dinamismo do “novo circo”, ao 30 aniversario de Chévere, ao impulso do noso teatro e da nosa danza (o público en pé dentro e fóra de Galicia con Voadora, Nova Galega de Danza, Excéntricas e que con moito orgullo temos que seguir propiciando, xunto a todo o vigor e talento que é quen de albergar o noso programa L de novos creadores no pasado, hoxe e para o futuro: Diana Mera e o colectivo Gravidade 0,0, A Panaduría, Il Maquinario, Limiar, etc.). O proxecto Comedias de Teatro de la Ciudad, coa presenza de Alfredo Sanzol por partida dobre, no escenario e congregando a un numeroso grupo de profesionais arredor das súas ensinanzas. O experimental e o maxistral, sen parcelas pechadas, pois a MIT é unha canle aberta, participativa e igualitaria, con varios rumbos definidos e en cuxos foros e viaxes escénicas se embarcan cada vez máis maquinistas (este ano gozaremos do concerto de Mónica de Nut grazas á colaboración xenerosa do equipo de Arterficial). Os motores non paran e con eles sempre en marcha é posible esta viaxe. Grazas a todos eses motores, ao impecable persoal técnico, ao equipo, ao voluntariado e a todos os viaxeiros intrépidos e abertos.

ROBERTO PASCUAL
Director Artístico da MIT

SÁBADO 15 de xullo
- 20:00h - **Praza Maior** (Ruadavia)

DO NOT DISTURB. NO MOLESTAR

Vaivén Circo

Andalucía

TÍTULO DO ESPECTÁCULO:

Do not disturb. No molestar

NOME DA COMPAÑÍA: Vaivén Circo

AUTORÍA: Vaivén Circo

DIRECCIÓN: Rosa Díaz "La Rous"

INTÉRPRETES: Miguel Ángel Moreno "Bolo", Raquel Pretil, Emilio López e Chema Martín

DESEÑO DO ESPAZO ESCÉNICO: Pepe del Pino

ILUMINACIÓN: Javier Luna

SON/MÚSICA: Iván Monje

INDUMENTARIA-CARACTERIZACIÓN:

Josefina Alfonso

PÚBLICO RECOMENDADO: Todos os públicos

TIPO DE ESPECTÁCULO: Circo Danza

DURACIÓN: 55 min

WEB: www.vaivencirco.com

A CRÍTICA DIXO

Al salto poético que para la compañía supone esta pieza, sin duda, han contribuido: la inquietud y rigor profesional -la investigación y formación continua de los miembros de Vaivén en las artes circenses que les llevó hasta la escuela de Le Lido (Toulouse)-, y el haber confiado la dirección escénica a una creadora extraordinaria, mujer de teatro integral como es Rosa Díez. Espectáculo sorprendente, lírico, embaucador.

Mónica Francés, Actual.

Puede ser la alegría, la destreza y la contundencia de la propuesta en el escenario. O la espectacularidad de algunos momentos. O las ganas que demuestra el equipo en cada instante. Y el humor. Quizás sea una suma de cosas. O, quizás, la clave esté en

ese aire a los *Tiempos Modernos* de Chaplin. La verdad es que es difícil explicarlo. Pero hay algo en el nuevo espectáculo de Vaivén Teatro Circo que engancha, que atrae y que alegra. Porque Do not disturb les ha hecho subir un nuevo escalón, un peldaño que les acerca cada vez más al circo marcado por la excelencia y la genialidad.

Nacho Sánchez.

Miguel Ángel Moreno “Bolo” é Premio Nacional de Circo 2016. O xurado recoñece ao fundador de Vaivén pola “renovación da acrobacia a partir da incorporación de elementos escénicos” e pola súa “capacidade de dinamizar o circo ctual, especialmente no ámbito andaluz, e a súa gran proxección nacional e internacional”.

Este espectáculo foi galardoado nos Premios de Teatro Andaluz como:

- **Mellor espectáculo de Rúa e Circo.**
- **Mellor escenografía**

Tamén nos A.C.A. do Circo Andaluz como:

- **Mellor espectáculo**
- **Mellor dirección**
- **Mellor composición musical**

Do Not Disturb. No Molestar, trasladanos a un día de traballo en calquera fábrica de principios do século XX. Catro personaxes singulares traballados para provocar sentimentos de todo tipo no público, eses sentimentos que só afloran cando nos vemos reflectidos. Personaxes, en fin, levados ao límite: ao límite do risco, do absurdo e tamén ao límite da ternura.

Do Not Disturb. No Molestar, nos traslada a un día de traballo en calquier fábrica de principios do século XX. Cuatro personaxes singulares traballados para provocar sentimentos de todo tipo en el público, esos sentimientos que sólo afloran cuando nos vemos reflejados. Personajes, en fin, llevados al límite: al límite de riesgo, de absurdidad y también al límite de ternura.

“Do Not Disturb” transports us to a working day in any factory at the beginning of the twentieth century. Four singular characters designed to evoke feelings of every type in the audience, feelings which only come to the surface when we see ourselves reflected in others. Characters who are taken to the limit: to extremes of risk, of absurdity and also of tenderness.

SÁBADO 15 de xullo

- 23:00h - Auditorio Rubén García do Castelo

GOLEM

1927

Reino Unido

TÍTULO DO ESPECTÁCULO: Golem

NOME DA COMPAÑÍA: 1927, en coprodución co Salzburg Festival, Théâtre de la Ville París e Young Vic

AUTORÍA E DIRECCIÓN: Suzanne Andrade

INTÉRPRETES: Genevieve Dunne, Nathan Gregory, Philippa Hambly, Rowena Lennon e Felicity Sparks

ANIMACIÓN, PELÍCULA E DESEÑO: Paul Barritt

MÚSICA: Lilian Henley

ASOCIADO DE DIRECCIÓN E DESEÑO:

Esme Appleton

DESEÑO DE SON: Laurence Owen

VESTIARIO: Sarah Munro

DRAMATURXIA: Ben Francombe

ASOCIADO DE ANIMACIÓN: Derek Andrade

TAMBORES E PERCUSIÓN: Will Close

DESEÑO DA PANTALLA DE PROXECCIÓN:

James Lewis

CONSTRUCCIÓN DE DECORADO: Joe Marchant e West Yorkshire Playhouse

CONSTRUCCIÓN DE VESTIARIO: Sarah Munro, coa asistencia de: Martha Copeland

DIRECTORA DE PRODUCCIÓN: Helen Murgridge

TÉCNICO DE SON: Chris Prosho

PRODUTORA: Jo Crowley

VOZ DE GOLEM (GRAVADA): Ben Whitehead

VOZ GRAVADA ADICIONAL: Suzanne Andrade

PÚBLICO RECOMENDADO: Maiores de 12 anos

TIPO DE ESPECTÁCULO: Teatro e videoproxección

DURACIÓN: 90 min

IDIOMA: Inglés, con sobretítulos en galego

WEB: www.19-27.co.uk

A CRÍTICA DIXO

THE STAGE: "Golem, de 1927, é a produción máis orixinal de todo Londres".

BRITISH THEATRE GUIDE: "Pode que Golem sexa unha das producións teatrais máis brillantes deste século. É un logro de proporcións épicas que aúna sen esforzos artes, xéneros e soportes".

THE INDEPENDENT: "Non encontrará unha interacción sincronizada máis deslumbrante entre

a interpretación en vivo e un mundo satírico e louco como en Golem".

THE TIMES: "Divertido, inquietante e inolvidable (...). Un Frankenstein para o século XXI, cheo de vida, imaxinación e humanidade".

Dende 2007, esta compañía presentou os seus espectáculos en máis de 120 teatros e festivais, en 35 países e arredor dos 5 continentes. Esta é a súa presentación en Galicia, despois de colleitar numerosos premios e recoñecementos.

Xira en partenariat co Festival de Almada (Portugal).

Ambientada nun mundo futurista, onde a tecnoloxía evolucionou para transcender os límites do control humano, Golem é unha innovadora e orixinal creación da compañía 1927 que explora de forma inusitada o ser humano e as súas máquinas. Coa estética dunha novela gráfica de gigantes proporcións, a troupe británica invita ao público a adentrarse no conto escuro e fantástico dun extraordinario home ordinario. Fusionando sobre as táboas a animación artesá, o stop motion, a interpretación e a música en directo, 1927 presenta unha fábula "divertida e inolvidable" que explora de forma satírica e intelixente unha das grandes cuestións do mundo moderno: quen ou que ten o control sobre as nosas tecnoloxías?

Ambientada en un mundo futurista, donde la tecnología ha evolucionado para transcender los límites del control humano, Golem es una innovadora y original creación de la compañía 1927 que explora de forma inusitada al hombre y sus máquinas. Con la estética de una novela gráfica de gigantes proporciones, la troupe británica invita al público a adentrarse en el cuento oscuro y fantástico de un extraordinario hombre ordinario. Fusionando sobre las tablas la animación artesanal, el stop motion, la interpretación y la música en directo, 1927 presenta una fábula "divertida e inolvidable", que explora de forma satírica e inteligente una de las grandes cuestiones del mundo moderno: ¿quién o qué tiene el control sobre nuestras tecnologías?

Drawing on the myth of The Golem - the story of a man who fashions a creature out of clay to work for him - as a starting point, 1927 has creating an original production exploring man and his machines. 1927's Golem is not a re-telling or adaptation of the Golem myth but an original story that examines the relationship between an extraordinarily ordinary man, and his Golem... Located in a fictional yet familiar world, where technology and the market economy have evolved to a point of transcending the boundaries of human control, Golem has become a must have, indispensable ingredient for a better life. But its very existence, threatens the prospect of those who created it.

DOMINGO 16 de xullo
- 20:30h - **Praza Maior** (Ruadavia)

VINCLES

Circ Bover
Illas Balears

TÍTULO DO ESPECTÁCULO: Vincles

COMPAÑÍA: Circ Bover

DIRECCIÓN: Pau Bachero

INTÉRPRETES: Camile Sola, Guillem Peudon, Gràcia Maragues e Mateu Canyelles

DESEÑO DO ESPAZO ESCÉNICO: Pau Caracuel

ILUMINACIÓN: Pau Caracuel

INDUMENTARIA-CARACTERIZACIÓN: Steffi Knabe

PÚBLICO RECOMENDADO: Todos os públicos

TIPO DE ESPECTÁCULO: Circo

DURACIÓN: 55 min

WEB: www.circbover.com

- Premio Zirkolika 2016 ao mellor espectáculo por votación popular.
- Premio ao mellor espectáculo de rúa FETEN 2016.
- Premio Move Award 2016 ao mellor espectáculo de teatro visual de Europa.
- Premio ATAPIB ao mellor espectáculo 2016.

A partir dun sinxelo elemento: cañas de bambú, constrúese un espectáculo cuxo obxectivo é transmitir a elegancia e a técnica das artes circenses a través dunha montaxe totalmente diferente e sen precedentes.

Os elementos escénicos primarios transfórmanse, xunto ás emocións, e entre elas xorden diferentes números de circo contemporáneo. Móstrase que partindo do esencial, de elementos sinxelos, chégase á sofisticación e á calidade artística e técnica extrema.

A partir de un sencillo elemento: cañas de bambú, se construye un espectáculo cuyo objetivo es transmitir la elegancia y la técnica de las artes circenses, a través de un montaje totalmente diferente, y sin precedentes.

Los elementos escénicos primarios se transforman, junto a las emociones, y entre ellas surgen diferentes números de circo contemporáneo. Se muestra que partiendo de lo esencial, de elementos sencillos, se llega a la sofisticación y a la calidad artística y técnica extrema.

Starting from a simple object, bamboo canes, this show aims to convey the elegance and technique of the art of circus, with a production that is highly distinctive and novel.

The primary elements of the staging are transformed, along with the emotions that these evoke, into a range of contemporary circus turns. The show demonstrates that starting from the simplest of elements it is possible to achieve sophistication, art and technique of the highest quality.

DOMINGO 16 de xullo

- 23:00h - **Auditorio Rubén García do Castelo**

ANNUS HORRIBILIS

Chévere (30 aniversario)

Galicia

TÍTULO DO ESPECTÁCULO: Annus Horribilis

COMPAÑÍA: Chévere

AUTORÍA E DIRECCIÓN: Chévere

INTÉRPRETES: Patricia De Lorenzo, Miguel De Lira, Manuel Cortés, Borja Salcedo, César Goldi, Suso Alonso

DESEÑO DO ESPAZO ESCÉNICO: Chévere

MÚSICA: Fran Pérez

LIBRETO: Pepe Sendón

ILUMINACIÓN: Fidel Vázquez

SON: Xurxo Pinheiro

INDUMENTARIA-CARACTERIZACIÓN: Chévere

PÚBLICO RECOMENDADO: Todos os públicos

TIPO DE ESPECTÁCULO: Musical

DURACIÓN: 100 min

IDIOMA: Galego

WEB: redenasa.tv

En 2017 Chévere cumple 30 anos sobre os escenarios e quere celebralo agasallando ao público. Por iso recupera tres espectáculos senlleiros do repertorio da compañía, que se poderán ver apenas durante o mes de xullo. Un deles é *Annus Horribilis*, unha pequena ópera portátil creada e estreada en 1994 na Sala Nasa de Santiago de Compostela, pero con vocación de chegar aos máis grandes auditorios. *Annus* percorreu España e Portugal en versión orixinal, superando as 100 representacións, e chegou a recibir o Premio da Crítica de Barcelona ao Mellor Musical da temporada 95-96, competindo coas grandes producións do Paralelo.

A finais de xuño de 1987 Chévere actuaba por primeira vez en público e facíao na Praza dos Bombeiros de Santiago de Compostela, detrás da Escola Mestre Mateo. Trinta anos despois daquela noite de verán a compañía segue funcionando e está vivindo un dos seus mellores momentos artísticos e profesionais. Premio da Crítica de Galicia 2011. Premio de Honra da MIT de Ridabavia 2012. Premios María Casares ao Mellor Espectáculo en 2012, 2014, 2017. E Premio Nacional de Teatro 2014. Celebramos en Ribadavia o seu 30 aniversario.

Annus Horribilis é unha ópera integramente cantada en galego. Unha picadora escénica que esmiza os estereotipos do xénero lírico e reinventa unha fórmula de teatro musical difícilmente clasificable. As tribulacións da familia real británica son trasladadas a Galicia para escenificar intrigas cortesás, romances ilegítimos e loitas entre dúas liñas dinásticas enfrentadas: os Tamara contra os Cunters. Cinco cantantes, un pianista e un presentador. Acaso unha ópera precisa algo máis?

Annus Horribilis es una ópera íntegramente cantada en gallego. Una picadora escénica que desmenuza los estereotipos del género lírico y reinventa una fórmula de teatro musical difícilmente clasificable. Las tribulaciones de la familia real británica son trasladadas a Galicia para escenificar intrigas cortesanas, romances ilegítimos y luchas entre dos líneas dinásticas enfrentadas: los Tamara contra los Cunters. Cinco cantantes, un pianista y un presentador. Acaso una ópera necesita algo más?

Annus Horribilis is an opera sung entirely in Galician. This staging dismantles the stereotypes of opera and reinvents musical theatre in a format which is difficult to classify. The tribulations of the UK's Royal Family are transported to Galicia in order to portray the intrigues of courtesans, illicit romances and struggles between the two dynasties: the Tamaras and the Cunters. Five singers, a pianist and a presenter. Does an opera need more?

FLACA, FLACA, FLACA. 30 ANOS DE CHÈVERE.

Esther F. Carrodegua

EU ESTABA SENTADA Á ESQUERDA, na Praza Castelao. Á esquerda do espectador (ou espectadora), digo. Eles tamén estaban á esquerda -mesmo cando estaban á dereita- e non só polo milagre do teatro (que fai que haxa dúas esquerdas mais, para compensar, dúas dereitas tamén), senón porque se posicionaban.

Recórdoo perfectamente. O teatro era ao aire libre, en Rianxo: non existía aínda o Auditorio onde este inverno atracará Eroski Paraíso para facer as delicias dun público que de seguro pode recordar aínda aquela mítica Rio Bravo, na Praza Castelao: “flaca, flaca, flaca”. Recordo as risas. Recordo que por un tempo faciamos aquela chiscadela entre colegas de entrar nos sitios polas portas máxicas do grelo*western. Daquela eu era sinxelamente unha pequena porción de público: non soñaba para nada con subirme a un escenario. Podía soñar en todo caso con estar fraca, fraca e fraca... Pero nada máis.

Pasaron os anos. Non sei cantos. Moitos. Cambiou a vida. Estudei, vivín, viaxei. Traballei, traballei, traballei e case sen decatarme aterrei nas táboas, diante e detrás. Para entón eles seguían aí: posicionados na esquerda onde os coñecera: sendo un facho que concede esperanza porque nos demonstra que se pode, se se quere. Se se quere moito.

Este mesmo ano convidáronme a subirme con eles á súa esquerda. Foi un deses momentos nos que pensas que por fin un soño se cumpre, na túa vida, aínda que sigas estando igual de gordiña que aquel día, na Praza Castelao.

Chévere

PRESENTA

**ANNUS
HORRIBILIS**

COA COLABORACION DE EURO PIANOS

PICCOLA OPERA PORTABILE

MINISTERO DE CULTURA
INAEM

LUNS 17 de xullo

- 23:00h - Auditorio Rubén García do Castelo

CLEAN CITY

**Onassis Cultural Centre-
Athens e Goethe Institut**

Grecia e Alemaña

TÍTULO DO ESPECTÁCULO: Clean City

COPRODUCIDO POR: Onassis Cultural Centre-Athens e Goethe-Institut, no marco do proxecto EUROPOLY, dos Institutos Goethe de Alemaña en Europa, en cooperación co Münchner Kammerspiele, Onassis Cultural Centre-Athens, Sirenos-Vilnius International Theatre Festival, Teatro Maria Matos Lisboa e Tiger Dublin Fringe.

ORGANIZACIÓN DA XIRA:

Onassis Cultural Centre-Athens

DIRECCIÓN, INVESTIGACIÓN E TEXTO: Anestis Azas e Prodromos Tsinikoris

INTÉRPRETES: Rositsa Pandalieva, Fredalyn Resurreccion, Drita Shehi, Valentina Ursache e Lauretta Macauley

DRAMATURXIA: Margarita Tsomou

DESEÑO DO ESPAZO ESCÉNICO E INDUMENTARIA: Eleni Stroulia

ASISTENTE DE ESCENOGRAFÍA E DESEÑO DE FIGURINOS: Zaira Falirea

ILUMINACIÓN: Eliza Alexandropoulou

MÚSICA: Panagiotis Manouilidis

VÍDEOS: Nikos Pastras

ASISTENCIA DE DIRECCIÓN: Ioanna Valsamidou e Liana Taousiani

CONSTRUCCIÓN DE MONICREQUE:

Yiannis Katranitsas

INTERVENCIÓN NO VÍDEO: Nelly Kambouri

PÚBLICO RECOMENDADO: Adulto

TIPO DE ESPECTÁCULO: Teatro documento

DURACIÓN: 75 min

IDIOMA: Grego, con sobretítulos en galego

WEB: www.goethe.de/europoly ,
<http://www.sgt.gr/eng/SPG1360/>

A CRÍTICA DIXO

Na liña do mellor estilo de Rimini-Protokoll, Anestis Azas e Prodromos Tsinikoris presentan sobre o escenario cinco limpadoras que nos falan do seu traballo en Grecia dunha maneira alegre, franca e honesta. Tendo traballado alí ilegalmente e sendo así explotadas durante moito tempo, aínda estaban mellor en Grecia ca nos seus países de orixe: Sudáfrica, Moldavia, Albania ou Filipinas.

Süddeutsche Zeitung

Vemos o que está sucedendo no escenario como o auto-empoderamento desas mulleres. E ao final, cando bailan Zeibekiko, que tradicionalmente está reservado para os homes gregos, convértese nun signo da súa emancipación: florece cara o final porque obteñen atención e respecto, e si - a súa dignidade é devolta.

Taz.de

Quen falou da morte do teatro político? A escena segue sendo o mellor foro onde calquera cou-

sa pode ser pensada e inventada con vivacidade. E o sentido cómico, lúdico, destas mulleres da limpeza bailando son a mellor arma de resistencia. Máis eficaz cós laios que languidecen. A risa fainos vivir mellor cás bágoas.

Fabienne Pascaud, Télérama, 4.10.06

Xira en partenariado co Festival GREC de Barcelona e Asphalt de Düsseldorf (Alemaña).

O partido grego de extrema dereita "Amanecer Dorado" ten como obxectivo "limpar" Grecia dos seus inmigrantes. Os directores de escena gregos Anestis Azas e Prodromos Tsinikoris recollen esta mesma retórica para presentarnos a seguinte cuestión: Quen fai a limpeza neste país? Na década dos 80 tratábase de mulleres inmigrantes procedentes de Filipinas, nos anos 90 mulleres procedentes dos Balcáns e do antigo bloque do leste, e dende o ano 2000 son principalmente mulleres inmigrantes de Asia e África. En CLEAN CITY, persoal da limpeza desas diversas xeracións de mulleres inmigrantes falan sobre un traballo onde os contrastes sociais coliden todos os días e tamén sobre a solidariedade en tempos de crise.

El partido griego de extrema derecha "Amanecer Dorado" tiene como objetivo "limpiar" Grecia de sus inmigrantes. Los directores de escena griegos Anestis Azas y Prodromos Tsinikoris recogen esa retórica para presentarnos la siguiente cuestión: ¿Quién hace limpieza en este país? En la década de los 80 se trataba de mujeres inmigrantes procedentes de Filipinas, en los años 90 mujeres procedentes de los Balcanes y del antiguo bloque del este, y desde el año 2000 son principalmente mujeres inmigrantes de Asia y África. En CLEAN CITY, personal de la limpieza de esas diversas generaciones de mujeres inmigrantes hablan sobre un trabajo donde los contrastes sociales chocan todos los días y también sobre la solidaridad en tiempos de crisis.

The extreme right-wing party "Golden Dawn" aims to "cleanse" Greece of its immigrants. The Greek stage directors, Anestis Azas and Prodromos Tsinikoris, turn this rhetoric against itself and pose the question: "Who does the cleaning in this country?" In the 1980s female immigrants to Greece came from the Philippines, in the 90s from the Balkans and the former Eastern Block and since 2000 primarily from Asia and Africa. In CLEAN CITY, cleaning staff from these different generations of female immigrants talk about work, where social differences are brought into sharp relief every day, and about solidarity in times of crisis.

CLEAN CITY é un espectáculo que pon en escena xente real, un espectáculo que documenta a vida cotiá de varias mulleres da limpeza nos últimos 30 anos en Grecia. Os seus relatos en escena, complementáanse con gravacións de audio e vídeo e aos directores desta peza, tamén lles interesou a dimensión política destes relatos de vida, como as radicais reformas laborais acontecidas en Grecia nos últimos anos e o seu impacto na clase traballadora. Unha realidade concreta que como espectadores/as seguramente compararemos coa nosa realidade, pois as políticas, as esixencias da Troika e a realidade sociolaboral non deixa de ter moitos puntos en común nos países da Unión Europea. Mais para comprendermos ben a realidade concreta e as referencias máis locais, ofrecemos este breve **glosario** que ha axudar ao público a comprender mellor o que se desprega sobre o escenario con CLEAN CITY:

NOTIS SFKIANAKIS: Cantante pop grego e nacionalista declarado que publicamente expresou a súa simpatía polos réximes fascistas do século vinte.

GIANNIS ANTETOKOUNMPO: Xogador de baloncesto grego de ascendencia nixeriana que naceu en Atenas e se criou como inmigrante de segunda xeración sen papeis legais. A súa carreira comezou coa equipa de baloncesto "Philathilitikos". Despois de que o descubrixe un olleador da NBA marchou aos USA onde lle ofreceron a nacionali-

dade grega, americana e nixeriana case ao mesmo tempo. El escolleu a nacionalidade grega sendo un dos xogadores fundamentais da selección nacional desde aquela.

PETROU RALLI: Avenida na parte occidental de Atenas onde se sitúa a única oficina de rexistro de estranxeiros da cidade. Todos os seus asuntos deben ser arranxados alí, sexa cando un refuxiado quer solicitar asilo ou cando un inmigrante precisa renovar o permiso de residencia.

AMENCER DOURADO: Unha organización política que foi fundada a finais da década de 1970 como un grupo neonazi típico. Co inicio da crise pasaron a ser unha forza nacionalista e antisistema moi implantada, e son o terceiro partido máis grande no Parlamento Grego co 7% dos votos. Despois de que o rapeiro Pavlos Fyssas fose asasinado por un dos seus membros case todo o grupo parlamentario foi arrestado e acusado de pertenza a unha organización criminal. O xuízo contra Amencer Dourado comezou en abril de 2015 e aínda non rematou. Namentres, todos os integrantes do partido impu-tados foron postos en liberdade.

MARTES 18 de xullo
- 23:00h - Auditorio Rubén García do Castelo

LA TERNURA

**Teatro de la Ciudad e
Teatro de la Abadía**
Madrid

TÍTULO DO ESPECTÁCULO: La ternura
COMPAÑÍA: Teatro de la Ciudad e Teatro de la Abadía

AUTORÍA E DIRECCIÓN: Alfredo Sanzol
AXUDANTE DE DIRECCIÓN: Beatriz Jaén
INTÉRPRETES: Paco Déniz, Elena González, Natalia Hernández, Javier Lara, Juan Antonio Lumbreras e Eva Trancón.

DESEÑO DO ESPAZO ESCÉNICO E VESTIARIO: Alejandro Andújar

ILUMINACIÓN: Pedro Yagüe

AXUDANTE DE ESCENOGRAFÍA E VESTIARIO:

Almudena Bautista

PRODUCCIÓN EXECUTIVA: Jair Souza-Ferreira

AXUDANTES DE PRODUCCIÓN: Elisa Fernández/
Sara Brogueras

DIRECCIÓN DE PRODUCCIÓN: Miguel Cuervo

COMUNICACIÓN: El Norte Comunicación

FOTOGRAFÍA: Luis Castilla/María Artiaga

PÚBLICO RECOMENDADO: Adulto

TIPO DE ESPECTÁCULO: Teatro (comedia)

DURACIÓN: 120 min

IDIOMA: Español

WEB: www.teatrodelaciudad.es

A CRÍTICA DIXO

Es, sin duda, una de las comedias más brillantes de este año –y, una de las más conseguidas de toda la producción de Sanzol–: por el equilibrio entre presente y pasado a modo de homenaje, por la inventiva de la escritura, por la eficacia de la puesta en escena y por el punto justo de inspiración en que se encuentra el elenco. Pero, sobre todo, por la risa; y por esa sensación de habérselo pasado en grande que se respira cuando uno sale del teatro: una sensación que rara vez se experimenta. Un espectáculo redondo y sin fisuras que hubiese aplaudido hasta el mismísimo Shakespeare.

Hugo Álvarez, Butaca en anfiteatro.

La ternura es una de esas obras que nadie debería perderse. Alfredo Sanzol, hace alarde de talento e imaginación en la que ya es, para muchos, la mejor obra del año.

Aldo Ruíz, El teatrero.

Sanzol nos habla, entre carcajadas, de la vida, de esos progenitores que no pueden proteger por siempre jamás (muy a su pesar) a sus retoños, del amor y la valentía para entregarse a él (sea hacia quien sea). Y de muchas otras cosas que mejor descubrir viéndola. Un espectáculo con un corazón de oro, como todos los de este autor (vaya cabeza y sensiblería que tiene, tándem inusual), del que se sale con una sensación de alegría que no se siente muy a menudo en el teatro. Una obra con potencial para llegar a un gran público (y ojalá lo haga) como las propias obras de Shakespeare. Genialada la de Sanzol y estos artistas que han conseguido su objetivo: este montaje, uno de los mejores de la temporada.

Miguel Gabladón. Notodo.com

La Ternura conta a historia dunha raíña algo feiticeira e das súas dúas fillas princesas que viaxan na Armada Invencible obrigadas por Felipe II a casaren en matrimonios de conveniencia con nobres ingleses unha vez que se lograra con éxito a invasión de Inglaterra. A Raíña Esmeralda odia aos homes porque sempre condicionaron a súa vida e lle quitaron a liberdade, así que non está disposta a que as súas fillas teñan o mesmo destino ca ela. Cando a Armada pasa preto dunha illa que a Raíña considera deserta crea unha tempestade que afonde o barco no que viaxan. O seu plan é quedar a vivir nesa illa coas súas fillas para non volveren ver un home na súa vida. O problema é que elixen unha illa na que desde hai vinte anos viven un leñador cos seus dous fillos que fuxiron alí para non volveren ver unha muller na súa vida. En canto a raíña e as dúas princesas descubren que non están soas, vístense de homes para se protexeren. E aquí comezan as aventuras, os líos, os namoramentos, e as confusións.

La Ternura cuenta la historia de una reina algo maga y sus dos hijas princesas que viajan en la Armada Invencible obligadas por Felipe II a casarse en matrimonios de conveniencia con nobres ingleses una vez que se lograra con éxito la invasión de Inglaterra. La Reina Esmeralda odia a los hombres porque siempre han condicionado su vida y le han quitado la libertad, así que no está dispuesta a que sus hijas tengan el mismo destino que ella. Cuando la Armada pasa cerca de una isla que La Reina considera desierta crea una tempestad que hunde el barco en el que viajan. Su plan es quedarse a vivir en esa isla con sus hijas para no volver a ver un hombre en su vida. El problema es que eligen una isla en la que desde hace veinte años viven un leñador con sus dos hijos que huyeron allí para no volver a ver una mujer en su vida. En cuanto la reina y las dos princesas descubren que no están solas se visten de hombres para protegerse. Y aquí comienzan las aventuras, los líos, los enamoramientos, y las confusiones.

La Ternura, "Tenderness", tells the story of a queen with magical powers and her two daughters, who are travelling with the Spanish Armada. Once the Armada has successfully invaded England, Felipe II will oblige the two princesses to contract marriages of convenience with English noblemen. Queen Esmeralda hates men because they have always controlled her life and deprived her of her liberty. So she is not prepared to let her daughters experience the same fate. When the Armada sails close to an island which the Queen believes to be deserted, she creates a storm which sinks the ship in which they are travelling. She plans to live on this island with her daughters so that they will never have to see another man for the rest of their lives. The problem is that they have chosen an island where a woodcutter and his two sons have been living for twenty years. They had fled there in order to avoid seeing another woman for the rest of their lives! As soon as the queen and the two princesses discover that they are not alone, they dress as men in order to protect themselves. Then the adventures, the problems, the falling in love and the confusion begin.

MÉRCORES 19 de xullo

- 20:00h - **Francelos**

(Programa SputMIT - satélites da MIT)

XAN PERILLÁN COMPRA QUEIXO, COMPRA PAN

Os monicreques de Kukas
Galicia

TÍTULO DO ESPECTÁCULO: Xan Perillán Compra Queixo, Compra Pan

COMPAÑÍA: Os monicreques de Kukas

AUTORÍA: Marcelino de Santiago (Kukas)

DIRECCIÓN: Isabel Rei Pousada

INTÉRPRETES: Marcelino De Santiago (Kukas)

DESEÑO DO ESPAZO ESCÉNICO: Marcelino de Santiago (Kukas)

ILUMINACIÓN, ESPAZO SONORO E CARACTERIZACIÓN: Kukas e Isabel Rei

PÚBLICO RECOMENDADO: Todos os públicos

TIPO DE ESPECTÁCULO: Comedia mixta (pallaso, marionetas e maxia)

DURACIÓN: 50 min

IDIOMA: Galego

WEB: kukas.redbiocultural.net

Continuando coas súas andainas, nesta segunda entrega o amigo Xan Perillán vai mercar ó Híper mega súper mercado “O Rato Colorado”... Mais o trasno do consumo irresponsable perségueo de aquí para acolá... Mercará ben ou deixárase engaiolar polo consumismo, a publicidade enganosa e a comida lixo? Cun pouco de maxia, moitas risas e a axuda do seu leal e sensato loriño Ravachol conseguirá facer unha compra responsable, sostible e ecolóxica, mercando só o necesario, reducindo, re—utilizando, reciclando e reflexionando. Un espectáculo que mestura o clown e a pantomima coa maxia e os monicreques, compaxinando o ocio e o divertimento coa educación no consumo responsable e nos hábitos de vida saudables e respectuosos co medio ambiente e a ecoloxía.

Continuando con sus andanzas, en esta segunda entrega el amigo Xan Perillán va a comprar al Híper mega súper mercado “O Rato Colorado”... Pero el dueño del consumo irresponsable lo persigue de aquí hacia allá... ¿Comparará bien o se dejará engatusar por el consumismo, la publicidad engañosa y la comida basura? Con un poco de magia, muchas risas y la ayuda de su leal y sensato lorito Ravachol conseguirá hacer una compra responsable, sostenible y ecológica, comprando sólo lo necesario, reduciendo, re—utilizando, reciclando y reflexionando.

The adventures of Xan Perillán continue and in this second installment he goes shopping at the hyper-, mega- supermarket “O Rato Colorado”. But the spirit of irresponsible consumption pursues him wherever he goes. Will he make wise purchases or will he let himself be taken in by consumerism, deceitful advertising and junk food? With a little magic, much laughter and the help of his loyal and sensible parrot, Ravachol, will he succeed in making responsible, sustainable and ecologically sound purchases, buying only what he needs, reflecting, cutting down, reusing and recycling?

MÉRCORES 19 de xullo
- 23:00h - **Auditorio Rubén García do Castelo**

SUEÑO

Teatro de la Ciudad e Teatro de la Abadía Madrid

TÍTULO DO ESPECTÁCULO: Sueño
COMPAÑÍA: Teatro de la Ciudad e Teatro de la Abadía
AUTORÍA E DIRECCIÓN: Andrés Lima
AXUDANTE DE DIRECCIÓN: Laura Ortega
INTÉRPRETES: Chema Adeva, Laura Galán,
Nathalie Poza, Ainhoa Santamaría e María Vázquez
DESEÑO DO ESPAZO ESCÉNICO E VESTIARIO:
Beatriz San Juan
ILUMINACIÓN: Valentín Álvarez
DESEÑO DE SON: Enrique Mingo
MÚSICA: Jaume Manresa
AXUDANTE DE ESCENOGRAFÍA E VESTIARIO:
Almudena Bautista
PRODUCCIÓN EXECUTIVA: Joseba Gil
AXUDANTE DE PRODUCCIÓN: Gonzalo Bernal
AXUDANTE DE ILUMINACIÓN: Lua Quiroga Paul
ASISTENTE DE DIRECCIÓN: Elena de Lucas
DIRECTOR TÉCNICO/ILUMINACIÓN: Juan Luis Moreno
TÉCNICO DE SON: Enrique Mingo
MAQUINISTA: Fernando Díaz
REXEDORA/XASTRA: Remedios Gómez
COORDINADORA DE XIRA: Yaiza Guimaré

COMUNICACIÓN: El Norte Comunicación
FOTOGRAFÍA: Luis Castilla/María Artiaga
PÚBLICO RECOMENDADO: Adulto
TIPO DE ESPECTÁCULO: Teatro
DURACIÓN: 100 min
IDIOMA: Español
WEB: www.teatrodelaciudad.es

A CRÍTICA DIXO

La entrega y la eficacia de los actores es total en ese constante cambio de roles, con un soberbio Chema Adeva como el padre bronco y Nathalie Poza delicadamente multiplicada en el hijo que narra y la Helena del bosque shakespeariano.

Juan Ignacio García Garzón, ABC.

Un espectáculo valiente, despeinado, reloco: a Bukowski le habría entusiasmado. Al principio piensas que te vas a perder en el laberinto de esa residencia donde un perro negro y feroz ronda de madrugada, pero la cohesión de la historia es para mí lo de menos cuando los sentimientos son verdaderos, cuando ves brillar el claroscuro de los personajes, y hay verdad en las palabras, y en el deslumbrante espejeo de las interpretaciones.

Marcos Ordóñez, El País.

Comedia moi trágica, inspirada no universo das comedias de Shakespeare.

O punto de partida de Sueño é unha traxedia persoal, a morte de seu pai, e o seu desexo de vivir e de amar... E a súa locura... Sueño mostra unha historia divertida e cruel á vez, unha viaxe de emocións que vai tomando forma a través do exercicio malabarístico duns intérpretes expostos ao risco. Sueño é a historia dun home que, conforme se achega á morte, vai tendo máis e máis desexos de vivir e de amar. Coa morte rondándolle, o vello bebe... E a bebida axúdalle a entrar no seu pasado; cada vez que bebe recorda os seus amores, do primeiro ao último. E ao recordar eses amores volve ser novo. Pero entón, cando a bebida se acaba, o vello regresa a unha realidade que cada vez lle pasa maior factura.

Os protagonistas do espectáculo aman, ríen, choran, bailan, beben, divírtense... E fano todo dun xeito apaixonado. Nesta vida hai que ter, repite unha e outra vez o director, sentido do humor, nos bos e nos malos momentos.

Sueño é unha comedia que, no fondo, esconde unha traxedia, e nesa contradición, que non é máis cá traxedia de non ser amado, xorden unha serie de personaxes inspirados na vida de Lima e nalgunhas das tramas máis coñecidas das comedias de Shakespeare.

El punto de partida de Sueño es una tragedia personal, la muerte de su padre, y su deseo de vivir y de amar... Y su locura... Sueño muestra una historia divertida y cruel a la vez, un viaje de emociones que va tomando forma a través del ejercicio malabarístico de unos intérpretes expuestos al riesgo. Sueño es la historia de un hombre que, conforme se acerca a la muerte, va teniendo más y más deseos de vivir y de amar. Con la muerte rondándole, el viejo bebe... Y la bebida le ayuda a entrar en su pasado; cada vez que bebe recuerda sus amores, del primero al último. Y al recordar esos amores rejuvenece. Pero entonces, cuando la bebida termina, el viejo regresa a una realidad que cada vez le pasa mayor factura.

Los protagonistas del espectáculo aman, ríen, lloran, bailan, beben, se divierten... Y todo lo hacen de una forma apasionada. En esta vida hay que tener, repite una y otra vez el director, sentido del humor, en los buenos y en los malos momentos.

Sueño es una comedia que, en el fondo, esconde una tragedia, y en esa contradición, que no es más que la tragedia de no ser amado, surgen una serie de personajes inspirados en la vida de Lima y en algunas de las tramas más conocidas de las comedias de Shakespeare.

The point of departure of Sueño, Dream, is a personal tragedy, the death of a father, and the desire to live and to love... And madness. Sueño tells a story which is both entertaining and cruel, a voyage through emotions which takes shape through the manoeuvres of performers exposed to risk. Sueño is the story of a man who, as he approaches death, has more and more desire to live and love. Surrounded by death the old man drinks... And the alcohol helps him to revisit his past: every time that he drinks he remembers his loves, from the first to the last. And remembering them, he becomes rejuvenated. But then when finally the drinking ends, the old man returns to reality which, more and more, is taking its toll.

The protagonists of this show love, laugh, cry, dance, drink, enjoy themselves.. And they do all of this with passion. In this life, time and time again the director repeats, you must have a sense of humour, through good times and bad times. Sueño is a comedy in which, deep down, a tragedy is concealed - nothing more than the tragedy of not being loved. Within this context a series of characters emerge - characters, inspired by the life of Lima and by some of the best known plots from Shakespeare's comedies.

XOVES 20 de xullo

- 20:30h - **Auditorio Manuel María da Casa da Cultura**

TODO SOBRE EVA

Colectivo Gravidade 0.0

Galicia

ESTREA

(Premio Abrente 2016) Programa L - Apoio da MIT aos novos creadores e creadoras

TÍTULO DO ESPECTÁCULO: Todo Sobre Eva

COLECTIVO: Gravidade 0.0

TEXTO: Xandra Táboas. Premio (ex aequo) MIT Ribadavia Abrente 2016

DIRECCIÓN: Diana Mera

ASISTENCIA CREATIVA: Lailarina Kenoesbailarina
Interpretación: Andrea Dunia Díaz, Lucía Hernández, Paula Pier

DESEÑO ESPACIAL: José Faro "Coti"

DESEÑO DE ILUMINACIÓN/ESPAGO SONORO:
Xandra Táboas

VESTIARIO: Carlos Pinilla

FOTOGRAFÍA: Raquel Brandian

DESEÑO GRÁFICO: Bibiana Hermida

PRODUCCIÓN: Gravidade 0.0, ESAD de Galicia

PÚBLICO RECOMENDADO: Maiores de 12 anos

TIPO DE ESPECTÁCULO: Escena Contemporánea

DURACIÓN: 70 min

IDIOMA: Galego

FACEBOOK: Todas Somos Eva / Todo-Sobre-Eva

Agradecimentos ó grupo musical Sin Red pola cesión da peza “Rebaño y libre”. Tamén ós Concellos da Cañiza e Carballeda, á ESAD de Galicia e ó Teatro Ensalle por abrírnos as portas dos seus espazos como residencia artística.

Programa L - Apoio da MIT aos novos creadores e creadoras.

Recoñézome, recoñézote. O que fun, o que son. O que non tiña de ser e foi. O que non foi e puido ser e podería ser que fose. Podería ser que as agullas do reloxo retrocedesen o seu paso cara atrás; que tornasen os soños, os anhelos, as esperanzas, as ilusións perdidas menosprezadas esquecidas roubadas defraudadas frustradas.. e volver reconstruír, reconstruírme, reconstruírte. Podería ser, ti eu, remuíño de corpos a esvarar no ara. Abaixo arriba, o desequilibrio a manternos firmes. Todas Somos Eva.

Me reconozco, te reconozco. Lo que fui, lo que soy. Lo que no tenía que ser y fue. Lo que no fue y pudo haber sido y podría ser que fuese. Podría ser que las agujas del reloj retrocediesen a su paso hacia atrás; que cambiasen los sueños, los anhelos, las esperanzas, las ilusiones perdidas menospreciadas olvidadas robadas defraudadas frustradas.. y volver a reconstruir, reconstruírme, reconstruírte. Podría ser, tú yo, remolino de cuerpos resvalando en el ara. Abajo arriba, el desequilibrio manteniéndonos firmes. Todas Somos Eva.

I recognise myself, I recognise you. What I was, what I am now. What did not have to be and what was. What wasn't and could have been and what might have been. It could be that the hands of the clock are moving backwards at their own pace, that dreams, longings and hopes, illusions lost, disregarded, stolen, disappointed, frustrated, that all of these might change .. and that I might again rebuild, rebuild myself, rebuild you. You, me, we could be a vortex of bodies slipping in front of the altar. Up and down, the disequilibrium keeping us steady. We are all Eve.

XOVES 20 de xullo

- 23:00h - **Auditorio Rubén García do Castelo**

O CONTO DE INVERNO

**Teatro Oficina, CCVF, CDG,
Teatro Aveirense e MIT Ribadavia**
Portugal e Galicia

TÍTULO DO ESPECTÁCULO: O Conto de Inverno
COMPAÑÍA: Coprodución Teatro Oficina, Centro Dramático Galego, MIT Ribadavia 2017, Teatro Aveirense.
AUTORÍA: William Shakespeare
DIRECCIÓN: Marcos Barbosa
TRADUCCIÓN AO PORTUGUÉS: Fernando Villas-Boas
TRADUCCIÓN AO GALEGO E ESPAÑOL: Roberto Pascual
AXUDANTE DE DIRECCIÓN: Teresa Coimbra
ESCENOGRAFÍA: Ricardo Preto
DESEÑO DE ILUMINACIÓN: Pedro Vieira de Carvalho
FIGURINOS: Susana Abreu
VÍDEO: Ricardo Freitas

SOBRETÍTULOS: Mário Pereira
DIRECCIÓN MUSICAL: Manuel Fúria
MÚSICOS: Manuel Fúria e os Naufragos
ELENCO: Alheli Guerrero, Anabela Faustino, Carolina Amaral, Xose Barato, Ivo Alexandre, Marcos Barbosa, Marta Pazos e Santi Cuquejo
PRODUCCIÓN EXECUTIVA: Teatro Oficina
PÚBLICO RECOMENDADO: Maiores de 12 anos
TIPO DE ESPECTÁCULO: Teatro
DURACIÓN: 70 min
IDIOMA: Portugués, galego e español
WEB: www.ccvf.pt

A CRÍTICA DIXO

La versión de Barbosa es pues universal en la lengua –puesto que cada uno de los actores se expresa en la suya propia, y todos llegan a perfecto entendimiento–, en el espacio-tiempo –porque se sirve de un espacio figurativo y estética actual, hasta con un punto de cultura pop–, y en el mensaje –porque la versión es fiel a la palabra shakesperiana, pero

sirviéndola con un brillo que denota rabiosa actualidad: estos personajes se expresan en las palabras escritas hace más de 400 años, pero desde hoy, desde el aquí y el ahora–.

Hugo Álvarez, Butaca en anfiteatro.

Co apoio de:

Peza teatral escrita por William Shakespeare no inicio do século XVII e publicada por primeira vez no célebre Folio de 1623, a primeira compilación das obras dramáticas do poeta nacido en Stratford-upon-Avon. Foi clasificada entre os romances tardíos (ou traxicomédias) xunto a Pericles, Príncipe de Tiro, A tempestade e Cimbélín. O conto de inverno divide a acción entre Sicilia e Bohemia, sen esquecer os encontros e reencontros fantásticos, maxia e sorpresa, nunha gama de situacións que vai da traxედia á comedia pastoral. A peza contén unha inspirada teatralización dunha obra en prosa, un vello conto, Pandosto, contado e publicado a finais do século XVI por Robert Greene, contemporáneo e rival de Shakespeare. Este texto, bastante popular na época, leva como subtítulo O triunfo do tempo, suxerindo xa un dos principais temas d'O conto do inverno, isto é, o do tempo como pai da verdade. O conto de inverno exhibe algúns dos versos máis complexos de toda a obra de Shakespeare, incluíndo as grandes traxედias. Pertence á derradeira serie dos romances, pezas inspiradas no folclore intemporal dos contos moralizantes, que retroceden á Antigüidade, o que lles confire certo carácter de fábula e, simultaneamente, a autoridade do tempo.

A peza non adoita apreciarse nin pola súa carga política nin polo seu cruel realismo, senón polo seu carácter de conto admonitorio, algo fantástico, sobre os males dos celos e sobre a enerxía renovadora que a Natureza lles concede a todas as reconciliacións.

A carga política adquire unha meirande intensidade se, coma Arthur Schnitzler, cremos que “as épocas nas que a verdade pode tornarse perigosa, non só para aqueles que a din senón tamén para aqueles que a escoitan, son profundamente doentes”. A esta luz, a fábula deixa de ser un desatino sentimental que entreteña a corte, como foi encomendada, e pasa a ser un ensaio arriscado sobre a tiranía na súa propia casa. Así a viu o ensaísta Jonathan Bate, que atopou nela un interrogante que só pode sernos próximo: “Ata onde poderá chegar un conselleiro —ou un dramaturgo, cuxas obras son montadas na corte—, dicindo as verdades que os seus superiores non queren ouvir?”.

El cuento de invierno exhibe algunos de los versos más complejos de toda la obra de Shakespeare, incluyendo las grandes tragedias. Pertenece a la última serie de los romances, piezas inspiradas en el folclore intemporal de los cuentos moralizantes, que retroceden a la Antigüedad, lo que les confiere cierto carácter de fábula y, simultáneamente, la autoridad del tiempo. La pieza no acostumbra apreciarse ni por su carga política ni por su cruel realismo, sino por su carácter de cuento admonitorio, algo fantástico, sobre los males de los celos y sobre la energía renovadora que la Naturaleza les concede a todas las reconciliaciones. En esta puesta en escena, Teatro Oficina congrega a un fantástico elenco de actores de Galicia y Portugal que actúan acompañados de la banda Manuel Fúria e os Náufragos, con música en directo.

William Shakespeare's 'The Winter's Tale' is one of the playwright's Romances, inspired by the timeless folklore of tales which hark back to ancient times, conferring on them the character of fables and the authority of time. The play is not ordinarily noted for its political weight or the realism of its cruelty but rather for being a cautionary tale, albeit a fantastical one, about the evil of jealousy and the renewed energy that Nature bestows on all types of reconciliation. It is a play about love, which transcends time and age, putting men and women to the test in a complex web of relationships, revealing what is worthy or ignoble. In this version of "The Winter's Tale," the Teatro Oficina has invited a fantastic cast of actors to share the stage with musicians Manuel Fúria and the Náufragos, who will perform live during the play.

VENRES 21 de xullo

- 20:00h - **San Cristovo**

(Programa SputMIT - satélites da MIT)

FEO

Caramuxo

Galicia

TÍTULO DO ESPECTÁCULO: Feo!

COMPAÑÍA: Caramuxo Teatro

AUTORÍA: Juan Rodríguez E Laura Sarasola

DIRECCIÓN: Laura Sarasola Pontón

INTÉRPRETE: Juan Rodríguez

DESEÑO DO ESPAZO ESCÉNICO: Caramuxo Teatro

ILUMINACIÓN E ESPAZO SONORO: Suso Jalda

PÚBLICO RECOMENDADO: A partir de 4 anos

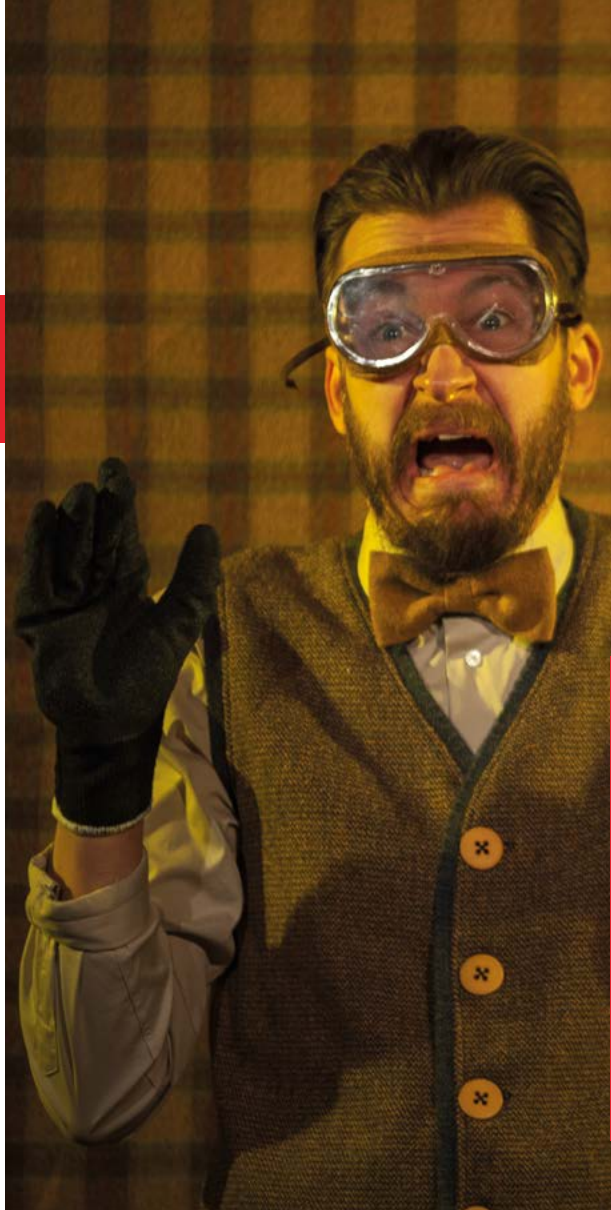
INDUMENTARIA-CARACTERIZACIÓN: Caramuxo Teatro e Soledad Gómez

TIPO DE ESPECTÁCULO: Actor

DURACIÓN: 40 min

IDIOMA: Galego

WEB: www.caramuxoteatro.com

Caramuxo Teatro presenta un novo espectáculo de pequeno formato , inspirado en “O Parrulo Feo” de Hans Cristhian Andersen.

A pequena fábrica de parrulos de Goma “Il Papero Giallo” produce todos os días centos e centos de parrulos do mesmo tamaño e cor, mais un día sae un parrulo diferente...

Feo! é un canto á diversidade e a esencia de un mesmo, unha comedia para toda a familia.

Caramuxo Teatro presenta un nuevo espectáculo de pequeño formato , inspirado en “El Patito Feo” de Hans Cristhian Andersen. La pequeña fábrica de patitos de Goma “Il Papero Giallo” produce todos los días cientos y cientos de patitos del mismo tamaño y color, pero un día sale un patito diferente...

Feo! es un canto a la diversidad y la esencia de uno mismo, una comedia para toda la familia.

Caramuxo presents a new show in miniature, inspired by Hans Cristian Anderson´s “the Ugly Duckling”.

The small rubber duck factory “ Il Papero Giallo” produces hundreds and hundreds of ducks of the same colour and size every day but one day a different duckling emerges..

Ugly! This is a hymn to diversity and to the individuality of each one of us, a comedy for all the family.

VENRES 21 de xullo

- 23:00h - **Auditorio Rubén García do Castelo**

SOÑO DUNHA NOITE DE VERÁN

**Voadora, Festival de Almada,
Iberescena, Marco Layera,
Malverde Produções e MIT Ribadavia**

Galicia, Portugal, Chile e Brasil

TÍTULO DO ESPECTÁCULO: Soño dunha noite de verán

COMPAÑÍA: VOADORA

AUTORÍA: A partir de William Shakespeare en versión de Marco Layera

DIRECCIÓN: Marta Pazos

INTÉRPRETES: Diego Anido, Areta Bolado, Jose Díaz, Borja Fernández, Paris Lakryma, Janet Novás, Andrea Quintana, Anaël Snoek, Hugo Torres

DESEÑO DO ESPAZO ESCÉNICO: Marta Pazos

ILUMINACIÓN: Rui Monteiro

SON / MÚSICA: Hugo Torres e Jose Díaz

INDUMENTARIA-CARACTERIZACIÓN: Fany Bello

PÚBLICO RECOMENDADO: Maiores de 16 anos

TIPO DE ESPECTÁCULO: Teatro Contemporáneo

DURACIÓN: 75 min

IDIOMA: Galego

WEB: www.voadora.es

Demetrio e Lisandro queren a Hermia. Ela só ten ollos para Lisandro, pero o pai dela só acepta a Demetrio. A súa amiga Helena ama a Demetrio, pero este amor non é correspondido. Hermia e Lisandro acordan fuxir da cidade ao amparo da escuridade, pero son perseguidos por un enfurecido Demetrio que, á súa vez, é perseguido por unha extasiada Helena. No bosque, sen o coñecemento dos mortais, Oberón e Titania (rei e raíña das fadas) teñen unha disputa sobre un criado. A trama xira cando o súbdito de Oberón, Puck, corre solto cunha flor que fai que as persoas namoren do primeiro que vexan ao espertar.

Demetrio y Lisandro quieren a Hermia. Ella sólo tiene ojos para Lisandro pero el padre de ella sólo acepta a Demetrio. Su amiga Helena ama a Demetrio pero este amor no es correspondido. Hermia y Lisandro acuerdan huir de la ciudad al amparo de la oscuridad, pero son perseguidos por un enfurecido Demetrio que a su vez es perseguido por una extasiada Helena. En el bosque, sin el conocimiento de los mortales, Oberón y Titania (rey y reina de las hadas), tienen una disputa sobre un criado. La trama gira cuando el súbdito de Oberón, Puck, corre suelto con una flor que hace que las personas se enamoren del primero que vean al despertar.

Demetrius and Lysander love Hermia. She only has eyes for Lysander but her father will only accept Demetrius. Her friend Helena loves Demetrius but this love is not reciprocated. Hermia and Lysander agree to flee the city to under cover of darkness but they are followed by a furious Demetrius who, in his turn is pursued by a besotted Helena. Meanwhile in the wood, unknown to the mortals, Oberon and Titania, (king and queen of the fairies), fight over a servant. The plot takes another turn when Oberon's subject, Puck, runs amok with a flower which makes people fall in love with the first thing that they see when they wake up.

AQUÍ SEMPRE É VERÁN, vai calor e non conseguimos facer nada máis ca beber gin-tonics e bailar ata caer na herba.

Esta historia fala, por enriba de todo, da liberdade de escoller. Escoller onde perderte, escoller a quen amar, escoller o que facer co teu corpo. Da identidade. Da mirada. Doutras formas de ler a pel.

Os amantes transfórmanse constantemente nesta versión feroz do chileno Marco Layera. Con violencia. Correndo libres por un bosque de límites flexibles, unha floresta aberta á diversidade de xénero. Vagando perdidos entre o día e a noite, entre o humano e o animal, entre a realidade e a ficción, entre o masculino e o feminino, entre a vixilia e o soño. Un soño lisérxico no que os baixos instintos gobernan o mundo e no que a beleza sempre oculta intencións perigosas.

Esta é unha comedia sobre o amor, a dor, a paixón, o sexo, os desencontros e o poder. É unha comedia sobre ti e sobre min. Porque xa fomos cazadores e xa fomos presas. Así nos pasamos a vida: amando, sendo amados, rexeitando, conquistando...

E que outra cousa podemos facer neste bosque e con esta calor?

MARTA PAZOS

A CRÍTICA DIXO

Soño dunha noite de verán recolle elementos que xa son característicos da compañía, como o emprego que fai da música, os recursos cómicos que provocan que a obra sexa amena e se achegue ao espectador; a vontade de referirse á maxia, o amor e o mundo dos soños... Hai hibridación de xéneros: música en directo, danza, clown, parodia dun combate de loita.... Os diferentes elementos xogan ao mesmo nivel de importancia que os actores: os efectos de luz -co seu versátil cromatismo- e de son na peza son magnéticos, axudan aínda máis a acentuar a fonda plasticidade que desborda a peza, e, de cando en cando, a crear certo desacougo que contrasta e se mestura moi ben co ambiente lúdico e sensual.

Ana Abad de Larriva, O Galiñeiro – Praza Pública.

É un artefacto de estética fascinante cun escenario deseñado pola propia Pazos que se apoia nunha imponente iluminación de Rui Montero.

Antón Lopo, Diario Cultural.

IBERESCENA, MIT Mostra Internacional de Teatro de Ribadavia, Festival de Almada (Portugal), Marco Layera (Chile), Malverde Produções (Brasil).

Creado en residencia artística-técnica no Teatro Colón da Coruña e no Padroado de Cultura de Narón.

SÁBADO 22 de xullo

- 20:30h - **Auditorio Manuel María da Casa da Cultura**

A GALIÑA AZUL

Tanxarina

Galicia

TÍTULO DO ESPECTÁCULO: A galiña azul

COMPAÑÍA: Tanxarina

AUTORÍA: Carlos Casares

ADAPTACIÓN E SUPERVISIÓN ESCÉNICA:

Cándido Pazó

INTÉRPRETES: Miguel Borines Fernández, Andrés Giráldez Río, Eduardo R. Cunha "Tatán"

DESEÑO DO ESPAZO ESCÉNICO: Pablo Giráldez "Pastor"

ILUMINACIÓN: Andrés Giráldez Río

SON / MÚSICA: Francisco Martínez Barreiro

INDUMENTARIA-CARACTERIZACIÓN: Carlos Alonso/Tanxarina

PÚBLICO RECOMENDADO: Familiar

TIPO DE ESPECTÁCULO: Monicreques e actores

DURACIÓN: 50 min

IDIOMA: Galego

WEB: www.tanxarina.es

Espectáculo conmemorativo do ano das Letras Galegas adicado a Carlos Casares.
Despois da representación, teremos un recordo conxunto na memoria de Miquel Gallardo.

“Lorenzo ten unha galiña azul con cinco plumas vermellas na á dereita. Unha galiña moi bonita e moi rara. Pon ovos de cores. Ademais non di cacaracá coma as outras galiñas, senón que di cocorocó. E isto ten preocupadas ás autoridades.”

A Galiña Azul é un espectáculo que fala da diversidade e da solidariedade, destinado ao público infantil e familiar, no que empregamos diversas técnicas de manipulación de bonecos e traballo actoral.

“Lorenzo tiene una gallina azul con cinco plumas rojas en el ala derecha. Una gallina muy bonita y muy rara. Pone huevos de colores. Además no dice cacaracá como las otras gallinas, sino que dice cocorocó. Y esto tiene preocupadas a las autoridades.”

A Galiña Azul es un espectáculo que habla de la diversidad y de la solidaridad, destinado al público infantil y familiar, en el que empleamos diversas técnicas de manipulación de muñecos y trabajo actoral.

Lorenzo has a blue hen with five red feathers on its right wing. A beautiful and very rare hen. It lays coloured eggs. Furthermore it does not say “cluck, cluck” like the other hens but “clack clack”. And this worries the authorities. A Galiña Azul is a show for children and families which deals with diversity and solidarity, making use of actors and of various techniques for manipulating dolls.

VENRES DÍA 14 DE XULLO · PRE-MIT ·

23.00 h Auditorio Rubén García do Castelo • *As Cuiñadas* • Teatro do Vilar • Apoio da MIT ao teatro afeccionado de Ribadavia

SÁBADO DÍA 15 DE XULLO

20.00 h Praza Maior (Rúadavia) • *Do not Disturb* • *Vaivén Circo* • Andalucía

21.15 h Inauguración oficial da MIT 2017 • Igrexa da Madalena

21:45 h Entrega do Premio de Honra “Roberto Vidal Bolaño” ao mérito nas artes escénicas.

23:00 h Auditorio Rubén García do Castelo • *Golem* • 1927, en coprodución con Festival de Salzburgo, Théâtre de la Ville de París e Young Vic Theatre de Londres • Reino Unido, Francia e Austria

00:45 h Foro MIT Ribadavia: A situación do circo contemporáneo hoxe en España e en Galicia I • Patio interior da Oficina de Turismo

DOMINGO DÍA 16 DE XULLO

20.30 h Praza Maior (Ruadavia) • *Vincles* • Circ Bover • Illas Baleares

23:00 h Auditorio Rubén García do Castelo • *Annus Horribilis* • Chévere (30 aniversario) • Galicia

00:45 h Foro MIT Ribadavia: coloquio coa compañía e presentación da colección de textos de Chévere coa Editorial Kalandraka • Patio interior da Oficina de Turismo

LUNS DÍA 17 DE XULLO

10-15.00 h Obradoiro con Alfredo Sanzol, en colaboración con AISGE e AAAG • Auditorio Manuel María da Casa da Cultura

23:00 h Auditorio Rubén García do Castelo • *Clean City* • Onassis Cultural Centre–Athens e Goethe Institut • Grecia e Alemaña

00:45 h Foro MIT Ribadavia: coloquio coa compañía • Patio interior da Oficina de Turismo

MARTES DÍA 18 DE XULLO

10-15.00 h Obradoiro con Alfredo Sanzol, en colaboración con AISGE e AAAG • Auditorio Manuel María da Casa da Cultura

20.30 h Foro MIT Ribadavia: a ESAD de Galicia. Presentación e representación dunha escena da alumna de 1º de Interpretación Uxía Algarra Cajide • Igrexa da Madalena

23:00 h Auditorio Rubén García do Castelo • *La Ternura* • Teatro de la Ciudad e Teatro de la Abadía • Madrid

00:45 h Foro MIT Ribadavia: coloquio coa compañía • Patio interior da Oficina de Turismo

MÉRCORES DÍA 19 DE XULLO

10-15.00 h Obradoiro con Alfredo Sanzol, en colaboración con AISGE e AAAG • Auditorio Manuel María da Casa da Cultura

20.00 h Francelos (Programa SputMIT – satélites da MIT) • *Xan Perillán compra queixo, compra pan* • Os monicreques de Kukas • Galicia

23:00 h Auditorio Rubén García do Castelo • *Sueño* • Teatro de la Ciudad e Teatro de la Abadía • Madrid

00:45 h Foro MIT Ribadavia: coloquio coa compañía • Patio interior da Oficina de Turismo

XOVES DÍA 20 DE XULLO

- 20.30 h** Auditorio Manuel María da Casa da Cultura • *Todo sobre Eva* • Colectivo Gravidade 0.0 • Galicia. (Premio Abrente 2016) Programa L – Apoio da MIT aos novos creadores e creadoras
- 23:00 h** Auditorio Rubén García do Castelo • *O Conto de inverno* • Teatro Oficina, CCFV, CDG, Teatro Aveirense e MIT Ribadavia • Portugal e Galicia
- 00:45 h** Foro MIT Ribadavia: coloquio coa compañía • Patio interior da Oficina de Turismo

VENRES DÍA 21 DE XULLO

- 12:00 h** Resolución do 12º Premio Abrente • Salón de actos do Concello de Ribadavia (Praza Maior)
- 20:00 h** San Cristovo (Programa SputMIT – satélites da MIT) • *Feo!* • Caramuxo • Galicia
- 23:00 h** Auditorio Rubén García do Castelo • *Soño dunha noite de verán* • Voadora, Festival de Almada, Iberescena, Marco Layera, Malverde Producións e MIT Ribadavia • Galicia, Portugal, Chile e Brasil
- 00:45 h** Foro MIT Ribadavia: coloquio coa compañía • Patio interior da Oficina de Turismo

SÁBADO DÍA 22 DE XULLO

- 20.30 h** Auditorio Manuel María da Casa da Cultura • *A galiña azul* • Tanxarina • Galicia
- 23:00 h** Auditorio Rubén García do Castelo • *A Hunger Artist (Un artista famento)* • MenoFortas • Lituania
- 01:00 h** Praza Maior (Ruadavia) • *Concerto de Mónica de Nut* • Galicia. (En colaboración e co apoio da MIT ao proxecto Artificial)

DOMINGO DÍA 23 DE XULLO

- 20.30 h** Praza Maior (Ruadavia) • *El apartamento* • Cirk about it • Castela e León
- 21.30 h** Foro MIT Ribadavia: Programa Tempadas de Igualdade. Salón de actos da Casa do Concello
- 23:00 h** Auditorio Rubén García do Castelo • *Son* • Nova Galega de Danza • Galicia
- 00:45 h** Foro MIT Ribadavia: A situación do circo contemporáneo hoxe en España e en Galicia I • Patio interior da Oficina de Turismo

LUNS DÍA 24 DE XULLO

- 19:30 h** Sampaio (Programa SputMIT – satélites da MIT) • *O afiador* • Mago Teto • Galicia
- 21:00 h** Santo André (Programa SputMIT – satélites da MIT) • *O afiador* • Mago Teto • Galicia
- 23:00 h** Auditorio Rubén García do Castelo • *A cabeza do dragón* • PT Excéntricas • Galicia

SÁBADO 22 de xullo

- 23:00h - Auditorio Rubén García do Castelo

A HUNGER ARTIST (EL AYUNADOR)

MenoFortas

Lituania

TÍTULO DO ESPECTÁCULO: A Hunger Artist (Un artista famento)

COMPAÑÍA: MenoFortas

AUTORÍA: Franz Kafka

DIRECCIÓN: Eimuntas Nekrošius

AXUDANTE DE DIRECCIÓN: Tauras Čižas

INTÉRPRETES: Viktorija Kuodytė, Vygandas Vadeiša, Vaidas Vilius e Genadij Virkovskij

DESEÑO DO ESPAZO ESCÉNICO: Marius Nekrošius

ILUMINACIÓN: Audrius Jankauskas

ESPAZO SONORO: Arvydas Dūkšta

INDUMENTARIA: Nadežda Gultiajeva

TREMOIA: Genadij Virkovskij

COORDINADOR DA XIRA: Aldo Miguel Grompone

PÚBLICO RECOMENDADO: Adulto

TIPO DE ESPECTÁCULO: Teatro

DURACIÓN: 90 min

IDIOMA: Lituano con sobretítulos en español

WEB: www.menofortas.lt

A CRÍTICA DIXO

Segundo Nekrošius, a mellor medicina contra a crise creativa é o amor polo traballo e a ironía sobre un mesmo.

Andrei Pronin, Rusia

Se fose pola nosa decisión, non habería dúbida. O mellor espectáculo de teatro visto no Festival dei Due Mondi, é sen lugar a dúbidas, "Hunger Artist", programado na catedral metafísica de San Simone.

Tutt'Oggi, Italia.

Presentado por:

MINISTRY OF THE CULTURE
OF THE REPUBLIC OF LITHUANIA

LITHUANIAN
COUNCIL FOR
CULTURE

A Hunger Artist é a última produción de Meno Fortas, compañía residente en Vilnius, dirixida por un dos máis grandes directores de Lituania e un dos grandes mestres da escena contemporánea, Eimuntas Nekrošius. As súas innovadoras interpretacións de obras clásicas, de Shakespeare a Chekhov, e obras literarias, como O cantar dos cantares ou a Divina Comedia de Dante, concedéronlle unha grande admiración do público local e innumerables premios no estranxeiro.

A cea está servida!

Pero habrá alguien que a teña?

Nesta posta en escena, Nekrosius parte do último conto escrito por Kafka para sorprendernos cunha dramaturxia na que mestura ironía, aspectos autobiográficos, unha interpretación feminina para o personaxe masculino ou o feito de esta camiñar libre cando no conto se di que está nunha gaiola.

A crítica que tratou de analizar este conto de Kafka, achegou unha gran cantidade de ideas interpretativas sobre os seus significados ocultos, que van desde unha traxedia dun artista rexeitado polo público a unha traxedia dun humano que tratou de vencer a Deus. Aínda sendo certo, a narrativa teatral da espléndida Viktorija Kuodytė e do trío de compañeiros de escena - Vaidas Vilius, Vygandas Vadeiša e Genadij Virkovskij - é tan poderosa e envolve tanto aos espectadores que ficamos case sen tempo para afondar en connotacións filosóficas ata despois do remate da peza.

De súpeto un sorpréndese escoitando unha canción popular da infancia cantada polo artista da fame ou tratando de comprender unha breve conferencia médica sobre a dixestión e, case sen sorpre-

sa, todo parece e soa totalmente orgánico.

Unha parábola irónica e sarcástica da eterna e actual “misión” do artista, das súas contradicións e das súas “faltas”.

... .

La cena está servida!

¿Pero habrá alguien que la tenga?

En esta puesta en escena, Nekrosius parte del último cuento escrito por Kafka para sorprendernos con una dramaturgia que mezcla ironía, aspectos autobiográficos, una interpretación femenina para el personaje masculino o el hecho de esta caminar libre cuando en el relato se dice que está en una jaula.

La crítica que ha tratado de analizar este cuento de Kafka, aportó una gran cantidad de ideas interpretativas sobre sus significados ocultos, que van desde una tragedia de un artista rechazado por el público a una tragedia de un humano que trató de vencer a Dios. Aún siendo cierto, la narrativa teatral de la espléndida Viktorija Kuodytė y del trío de compañeros de escena - Vaidas Vilius, Vygandas Vadeiša y Genadij Virkovskij - es tan poderosa y atrapa tanto a los espectadores que permanecemos casi sin tiempo para ahondar en connotaciones filosóficas hasta después del final de la pieza.

De repente te sorprendes escuchando una canción popular de la infancia cantada por el artista del hambre o tratando de comprender una breve conferencia médica sobre la digestión y, casi sin sorpresa, todo parece y suena totalmente orgánico.

Una parábola irónica y sarcástica de la eterna y actual “misión” del artista, de sus contradicciones y de sus “faltas”.

... .

Dinner is served!

But will anyone have it?

Imagine a spectator who has read all - all right, just the most esteemed - analytical reviews of A Hunger Artist by Franz Kafka. Even for such a person the theatrical interpretation of the writer's last short story by Eimuntas Nekrošius would absolutely come as a surprise. You unexpectedly discover yourself wearing a tentative smile on at least several occasions while watching this drama - cheerless, just like most of Kafka's writing - developing on stage. And you experience a slight cognitive discrepancy while seeing the female Hunger Artist instead of the male character created by Kafka. And you might wonder why the Nekrošius' protagonist always walks free when Kafka depicted him caged.

Literary critics who have tried to

analyse this short story by Kafka, have come up with a wealth of interpretative ideas concerning its hidden meanings that range from a tragedy of an artist rejected by public to a tragedy of a human who attempted to overcome God. Whoever is right, the theatrical narrative by the splendid Viktorija Kuodytė and the trio of her stage partners - Vaidas Vilius, Vygandas Vadeiša and Genadij Virkovskij - is so powerful and involving that spectators are left with almost no time and will to dig into philosophical connotations until after the performance is over.

All of a sudden, you capture yourself listening to a popular song from your childhood sung by the Hunger Artist or attempting to grasp a short medical lecture on digestion - and, almost unsurprisingly, everything looks and sounds entirely organic. Just like the ascetic minimalism, so much in tune with Kafka. And, most importantly, the four artists on the stage who evoke almost incessant quivers of what some call the soul.

EIMUNTAS NEKROŠIUS

Achegamento aos grandes mestres do teatro internacional.

Eimuntas Nekrošius naceu en 1952. Os seus espectáculos percorren os festivais máis importantes do mundo e foi recoñecido con numerosos premios, coma o Premio Europeo ás Novas Realidades Teatrais en 1994 ou o Premio Nacional de Lituania en 1998, despois da presentación do seu aclamado Hamlet, entre moitos outros. Foi director residente, entre 1991 e 1997 do Lithuanian International Theatre Festival LIFE e tamén director artístico do ciclo de Teatro Clásico do Olímpico de Vicenza (Italia).

Desde 1998 é o director de Meno Fortas.

O profesor José Gabriel López Antuñano adícalle un capítulo especial no seu libro *La escena del siglo XXI* (ADE Teatro), onde repase os principais referentes do teatro contemporáneo. Reproducimos aquí algúns fragmentos:

Un traballo baseado na voz e no dominio do corpo do actor, que se acerca a Meyerhold, con composicións coreográficas e movementos tendentes a ocupar un espazo con escasa escenografía, e en continua transformación, grazas á variedade e imaxinación compositiva do director.

A luz, a cor, a confección do vestuario crea múltiples imaxes sinestésicas que impactan no espectador, conmoven e axudan a contar historias. En suma, teatro de actor e con gran forza plástica a un tempo, sempre filtrado pola fantasía de Nekrošius.

A dramaturxia de Nekrošius esixe descompoñer un texto que non altera, aínda que si amplía ou reduce nalgunhas partes, ou ben desenvolve ou elide noutras. Pero neste traballo interésalle sobremaneira destacar as contradicións dos personaxes e afondar na súa riqueza interior para extraer os seus pálpitos, emocionarse con eles e transmitir un cúmulo de sensacións aos espectadores.

DOMINGO 23 de xullo

- 20:30h - **Praza Maior** (Ruadavia)

EL APARTAMENTO

Cirk about it

Castela e León

TÍTULO DO ESPECTÁCULO: El Apartamento

COMPAÑÍA: Cirk about it

AUTORÍA: Cirk about it

DIRECCIÓN: Alfonso Alonso (El Gran Rufus)

INTÉRPRETES: Laura Barba Ruiz, David Tornadijo Arce e Miguel Molinero García

DESEÑO DO ESPAZO ESCÉNICO: Marcos García e Paula Carrera

ILUMINACIÓN: Hermino González

SON / MÚSICA: Varios Artistas

INDUMENTARIA-CARACTERIZACIÓN: Chelo Ruíz e Trini Arce

PÚBLICO RECOMENDADO: Todos os públicos

TIPO DE ESPECTÁCULO: Circo

DURACIÓN: 50 min

WEB: www.cirkaboutit.com

Premio ao **mellor espectáculo de rúa na Feria de Teatro de Castilla-León 2016**

Premio ao **mellor espectáculo de rúa en FETEN 2017**

Cando o circo é o protagonista no salón de calquera fogar, todo pode escapar da normalidade e converterse en excepcional. Circk About It crea unha situación cotiá como pode ser a convivencia nun apartamento para explicar cómo a rutina se pode romper con facilidade, simplemente engadindo unhas pinguiñas do mellor circo.

Acrobacias, saltos, portes e equilibrios para unha prometedora compañía que evolucionou desde a peza curta "Tres al Cubo", ganadora en 2014 do premio Off Circada, para presentar agora este espectáculo. Espectáculo fundamentado principalmente nos equilibrios e saltos acrobáticos, con pinceladas de humor, mostra un traballo corporal moi visual que atraerá a todos os públicos.

Quando el circo es el protagonista en el salón de cualquier hogar, todo puede escapar de la normalidad y convertirse en excepcional. Circk About It plantea una situación cotidiana como puede ser la convivencia en un apartamento para explicar cómo la rutina puede romperse con facilidad, simplemente añadiendo unas gotitas del mejor circo.

Acrobacias, saltos, portes y equilibrios para una prometedora compañía que ha evolucionado desde la pieza corta "Tres al Cubo", ganadora en 2014 del premio Off Circada, para presentar ahora este espectáculo. Espectáculo fundamentado principalmente en los equilibrios y saltos acrobáticos, con pinceladas de humor, muestra un trabajo corporal muy visual que atraerá a todos los públicos.

When the circus is the star in the sitting room of any home, everything ceases to be normal and becomes unusual. CirckAboutIt deals with a situation of daily living, such as sharing an apartment in order to illustrate how routines can easily be disrupted, and then adding dashes of the best of circus.

Acrobatics, jumps, lifts and balancing acts from a promising company which has developed considerably since its short piece "Tres al Cubo" won the prize Off Circada in 2014. It now presents a show based mainly on acrobatic jumps and balancing, with an injection of humour. This physical and very visual show will appeal to everybody.

DOMINGO 23 de xullo

- 23:00h - Auditorio Rubén García do Castelo

SON

Nova Galega de Danza

Galicia

TÍTULO DO ESPECTÁCULO: SON

COMPAÑÍA: Nova Galega de Danza, en coprodución co CCG

DIRECCIÓN ARTÍSTICA: Jaime Pablo Díaz e Carlos Rodríguez

DIRECCIÓN DE ESCENA: Alberto Velasco

COREOGRAFÍA: Jaime Pablo Díaz, Carlos Rodríguez e Carmelo Segura

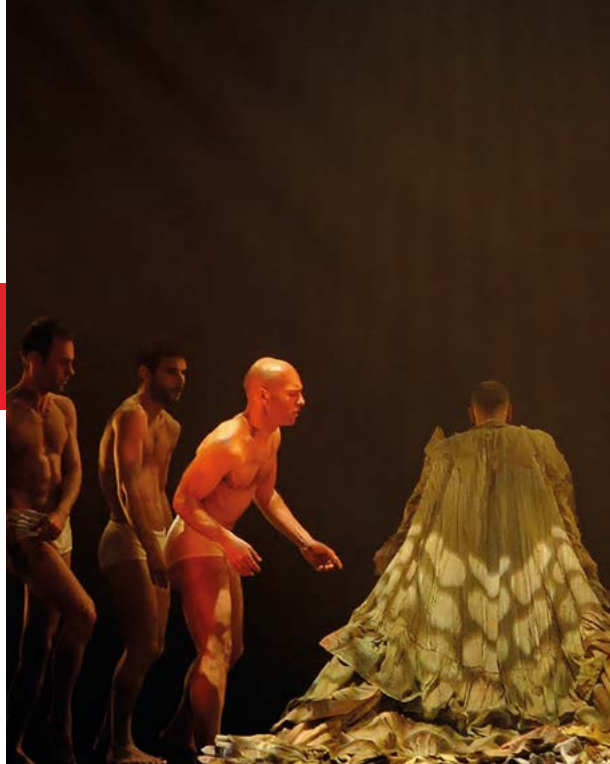
BAILARÍNS PRINCIPAIS: Jaime Pablo Díaz e Carlos Rodríguez

BAILARÍNS DE TRADICIONAL GALEGO: Iván Villar Agulleiro, Francisco Sieira González e Ricardo Fernández Louro

DANZA ESPAÑOLA: José Alarcón Cuevas, José Ángel Capel Ferrón e Alejandro Muñoz Muñoz

DANZA CONTEMPORÁNEA: David Vilaríño

DESEÑO DO ESPAZO ESCÉNICO E ILUMINACIÓN: Luis Perdiguero

COMPOSICIÓN MUSICAL: Sergio Moure de Oteya

CANTE E MÚSICA: Javier Feijóo "Xisco", gaita, pandeiro e canto. Juan Debel, cantaor. Francisco Sieira González, pandeiro. Alba Faro "A Moura", canto e tarrañolas. Cordes del Món, violíns

SON: Víctor Tomé (Sonicine)

VESTIARIO: Sara Sánchez La Morena

PÚBLICO RECOMENDADO: Todos os públicos

TIPO DE ESPECTÁCULO: Danza

DURACIÓN: 80 min

WEB: www.novagalegadedanza.com

A CRÍTICA DIXO

Consegue unha deliciosa amálgama na que o virtuosismo dancístico, na execución dos bailaríns, se pon ao servizo dunhas atmosferas que hibridan estilos, nomeadamente a danza tradicional galega, o flamenco e o contemporáneo, pero dentro

dunha textura e un ton de afirmación identitaria galega. Son, ademais, comete a fazaña de amosarnos unha revisión homoerótica da tradición, que se ergue mestiza.

Afonso Becerra, Revista Galega de Teatro.

O baile e a música deste espectáculo innovador cautivarán ao público. As coreografías iran se sucedendo e ligando entre si por transicións nas que se usarán diferentes elementos que acostuman formar parte dun obradoiro de escultura, ademais de elementos da evocadora paisaxe galega. A linguaxe coreográfica despregada para o espectáculo conta con pasos de catro estilos diferentes: a danza tradicional galega, a estilización da danza española, a danza contemporánea e o flamenco.

"O primeiro que se experimenta cando se crea é unha contundente sensación de ESTAR, de FACER SENDO. A mirada activa tamén é creativa, sinte, proxecta, respira. Aquí vimos a atoparnos os uns cos outros. Os que bailan, os que miran coa ABERTURA do viaxante, os extremos de diferentes pólas que descubren ao inclinarse cara a terra que os sostén, o tronco común e as infinitas raíces, que seguen medrando e cambiando, que fai que as pólas teñan que moverse, pois

as raíces seguen facéndoos e as pólas non poden quedar estáticas se queren conter vida. Vimos a atoparnos coa mesma obra, aquela que nos chama, que nos fixo transitar por uns camiños e non por outros, a cegas, coma se a obra mesma quixese o seu momento, o seu lugar. E o artista déixase aberto, porque para el existen. Porque para el SON." Marita Carmona

El baile y la música de este espectáculo innovador cautivarán aol público. Las coreografías se irán sucediendo y ligando entre sí por transiciones en las que se usarán diferentes elementos que suelen formar parte de un taller de escultura, además de elementos del evocador paisaje gallego. El lenguaje coreográfico desplegado para el espectáculo cuenta con pasos de cuatro estilos diferentes: la danza tradicional gallega, la estilización de la danza española, la danza contemporánea y el flamenco.

The dancing and music of this innovative show will captivate audiences. One type of choreography follows another, linked by transitions which make use of different elements normally employed in a sculpture workshop as well as those evocative of the Galician landscape. The choreographic language used by the show deploys four different styles; traditional Galician dance, stylized Spanish dance, contemporary dance and flamenco.

LUNS 24 de xullo

- 19:30h - **Sampaio**

(Programa SputMIT - satélites da MIT)

- 21:00h - **Santo André**

(Programa SputMIT - satélites da MIT)

○ AFIADOR

Mago Teto

Galicia

TÍTULO DO ESPECTÁCULO: ○ Afiador

COMPAÑÍA: Mago Teto

AUTORÍA E DIRECCIÓN: Héctor Guerra

INTÉRPRETES: Mago Teto

INDUMENTARIA-CARACTERIZACIÓN: Aratzazu Dominguez e Ebanesteria A Roda

PÚBLICO RECOMENDADO: A partir de 7 anos

TIPO DE ESPECTÁCULO: Maxia

DURACIÓN: 50 min

IDIOMA: Galego

WEB: www.magoteto.com

| PÁX.50 |

AFIADOR

Un espectáculo que xira arredor dunha roda de afiar dos anos 30 herdada polo mago Teto dos seus antepasados. O afiador, un oficio que tivo o seu apoxeo nos séculos XVIII e XIX e que está practicamente extinguido no século XX. Os afiadores desprazábanse centos ou miles de kilómetros por uns días ou por anos, coa única compañía da súa roda. Para este espectáculo, miles de historias e aventuras doutros tempos son postas en escena coa axuda do ilusionismo. Para os efectos de maxia empréganse elementos típicos dos afiadores como poden ser coitelos, tesoiras, navallas e paraguas.

Un espectáculo que gira en torno a una rueda de afilar de los años 30 heredada por el mago Teto de sus ancestros. El afilador, un oficio que tuvo su apogeo en los siglos XVIII y XIX y que está prácticamente extinto en el siglo XX. Los afiladores se desplazaban cientos o miles de kilómetros por unos días o por años, con la única compañía de su rueda. Para este espectáculo, miles de historias y aventuras de otros tiempos son puestas en escena con la ayuda del ilusionismo. Para los efectos de magia se emplean elementos típicos de los afiladores como pueden ser cuchillos, tijeras, navajas y paraguas.

A show which revolves around a thirty year old knife sharpening wheel inherited by the magician Teto from his ancestors. Knife sharpening is a trade which had its hey day in the 18th and 19th centuries and which nowadays is practically extinct. Knife sharpeners used to travel for hundreds and thousands of kilometres, for days or for years, with only their wheel for company. Thousands of stories and adventures from other times are staged for this show with the help of illusion. In order to create these magical effects elements typically used by knife-sharpeners are employed, such as knives, scissors, razor blades and umbrellas.

LUNS 24 de xullo

- 23:00h - **Auditorio Rubén García do Castelo**

A CABEZA DO DRAGÓN

PT Excéntricas

Galicia

TÍTULO DO ESPECTÁCULO: A Cabeza do dragón

COMPAÑÍA: Producións Teatrais Excéntricas

AUTORÍA: Ramón María Del Valle-Inclán

DIRECCIÓN: Quico Cadaval

INTÉRPRETES: Quico Cadaval, María Costas, Iván Marcos, Yelena Molina, Víctor Mosqueira, Marcos Orsi, Josito Porto e Patricia Vázquez

DESEÑO DO ESPAZO ESCÉNICO: Baltasar Patiño

Iluminación: Baltasar Patiño

SON / MÚSICA: Música orixinal de Javier María López interpretada polos músicos do T.A.C. (Taller Atlántico Contemporáneo) e dirixida por Diego García Rodríguez

INDUMENTARIA-CARACTERIZACIÓN: Suso Montero

PÚBLICO RECOMENDADO: Todos los públicos

TIPO DE ESPECTÁCULO: Farsa fantásiosa

DURACIÓN: 95 min

IDIOMA: Galego

WEB: www.excentricas.net

www.facebook.com/acabezadodragon

A CRÍTICA DIXO:

O conxunto consegue que o formidablemente complexo mundo de Valle se adapte a un molde de humor popular que o público acepta e recoñece como propio, entendendo que o que se edulcora é, en realidade, un trago de cicuta.

Manuel Xestoso, Revista Galega de Teatro.

“A Cabeza do Dragón” foi incluída polo autor, Ramón María del Valle-Inclán, nunha colección de farsas que, titulou, ironicamente, “Retábulo de marionetas para educación de príncipes”. A historia conta, unha vez máis, a viaxe ao corazón do dragón que se narra en todas as culturas do mundo, e tamén na nosa, a cultura europea.

Un príncipe, Verdemar, foxe do reino materno por ter desobedecido ao rei, seu pai.

No seu camiñar, cheo de experiencias, vai dar ao reino de Micomicón, que está a tremer baixo o alento fétido do Dragón. Como é costume, débenlle entregar a princesa Brancaflor ao monstro se queren salvar as vidas e as facendas do reino.

Mascarado para ocultar a súa identidade, Verdemar mata o Dragón coa espada máxica e desaparece. Un capitán de bandidos, Espandíán, topa a cabeza do monstro, e con ela vai reclamar o premio: a man da princesa e a coroa do reino.

Ela rexeita o impostor, e aquí é onde traballa o Duende, que leva toda a historia a coidar do príncipe en pago dunha antiga débeda: a liberdade. Esta fábula, que é do dominio público, está brillantemente manipulada polo autor.

Valle-Inclán introduce elementos actuais, crítica social, brincadeiras políticas, anacronismos argumentais, comentarios alleos á tradición do conto maravilloso... A función liberadora do riso, a corrupción política, a violencia machista, a anacrónica institución da monarquía, o medo á liberdade ou a banalización do amor romántico son temas da obra que continúan de actualidade. Valle-Inclán,

coas oportunas manipulacións, leva a fábula ao grotesco contemporáneo que el creou: o esperpento.

Entre a magnética influencia do Xapón e a potente tradición da farsa europea, chea de máscaras e de acrobáticos combates, móvese esta primeira versión galega de “A Cabeza do Dragón” no 80 aniversario da morte de Valle-Inclán.

• • •

“A Cabeza do Dragón” fue incluida por el autor, Ramón María del Valle-Inclán, en una colección de farsas que, tituló, irónicamente, “Retábulo de marionetas para educación de príncipes”. La historia cuenta, una vez más, el viaje al corazón del dragón que se narra en todas las culturas del mundo, y también en la nuestra, la cultura europea.

Un príncipe, Verdemar, marcha del reino materno por desobedecer al rey, su padre. En su camino, lleno de experiencias, llega al reino de Micomicón, que está temblando bajo el aliento fétido del Dragón. Como es costumbre, le deben entregar la princesa Brancaflor al monstro si quieren salvar las vidas y las haciendas del reino. Enmascarado para ocultar su identidad, Verdemar mata al Dragón con la espada mágica y desaparece. Un capitán de bandidos, Espandíán, encuentra la cabeza del monstro, y con ella va a reclamar el premio: la mano de la princesa y la corona del reino. Ella rechaza al impostor, y aquí es donde trabaja el Duende, que durante toda la historia es el encargado de cuidar al príncipe en pago de una antigua deuda: la libertad.

Esta fábula, que es de dominio público, está brillantemente manipulada por el autor.

Valle-Inclán introduce elementos actuales, crítica social, entramados políticos, anacronismos argumentales, comentarios ajenos y tradición del cuen-

to maravilloso... La función liberadora de la risa, la corrupción política, la violencia machista, la anacrónica institución de la monarquía, el miedo a la libertad o la banalización del amor romántico son temas de la obra que continúan de actualidad. Valle-Inclán, con las oportunas manipulaciones, lleva la fábula al grotesco contemporáneo que él creó: el esperpento.

Entre la magnética influencia de Japón y la potente tradición de la farsa europea, llena de máscaras y de acrobáticos combates, se mueve esta primera versión gallega de "A Cabeza do Dragón" en el 80 aniversario de la muerte de Valle-Inclán.

••••

"A Cabeza do Dragón", the Dragon's Head, was included by its author, Ramón María del Valle-Inclán in a collection of farces which were entitled, ironically, "Retábulo de marionetas para educación de príncipes", "Tableau of puppets for the education of princes". The story recounts once again the voyage to the heart of the dragon - a tale which is narrated all over the world, and which is also part of European culture. A prince, Verdemar, has to leave his native land as a result of disobeying his father. His journey, which is full of incident, takes him to the kingdom of Micomicón, which is trembling under the fetid breath of the Dragon. As is the custom, if they wish to save their lives and the kingdom's properties, the ruling family must hand over Princess Brancafor to the monster. Wearing a mask to hide his identity, Verdemar kills the Dragon with his magic sword and disappears. The leader of a group of bandits, Espandián, finds the head of the monster and taking this with him goes to claim his reward: the hand of the princess and the crown of the kingdom. She rejects the impostor and at this point the goblin steps in; throughout history this creature has been responsible for looking after the prince in exchange for an ancient debt: his liberty.

Packed with masks and acrobatic fights, the production moves seamlessly between the magnetic influence of Japan and the powerful tradition of European farce. This first Galician version of 'A Cabeza do Dragón', is being performed on the 80th anniversary of the death of Valle-Inclán.

DESCABEZANDO DRAGÓNS

Carlos Santiago

Texto publicado na revista *Compostelánea*

F21 1909 un ano axitado en España coa explosión da Semana Tráxica en Barcelona, feito que marca a decadencia da restauración borbónica de 1874 e do sistema de “turnismo” parlamentario entre o Partido Conservador e o Partido Liberal. O movemento obreiro medra por todas partes, a través da axitación socialista e anarquista. A monarquía constitucional de Alfonso XIII atravesará horas amargas co desprestixio internacional suscitado pola execución de Ferrer Guardia, fundador da Escola Moderna e condenado á morte nun xuízo farsa como responsable último dos motíns barceloneses. O rei, abafado pola prensa estranxeira, declara: “son un monarca constitucional, tan constitucional que nin sequera teño a iniciativa do indulto”.

Nese mesmo ano, desmárcase Valle Inclán coa “Farsa infantil da Cabeza do Dragón”. O termo infantil é equívoco, se non directamente irónico. Encontramos no texto, é claro, o teor fantástico e marabilloso do conto infantil, unha historia de princesas e dragóns que nos remonta aos amores turbulentos de Tristán e Isolda, non sen a dose de crueldade

didáctica tan propia dos contos populares. Pero tamén pullas intencionadas contra a sociedade da época, a monarquía constitucional, a hipocrisía da alta sociedade e mesmo o machismo patolóxico do home hispánico. A historia sitúanos nun territorio anacrónico, mais a caracterización cervantina das personaxes populares, refírenos sen lugar a dúbida o país real que se esconde por baixo da alegoría.

Contra o que podería parecer lóxico, tendo en conta a circunstancia de ser esta a primeira peza teatral de Valle Inclán representada en galego, a elección de *Excéntricas* non se decidiu por algún dos textos de ambiente galaico. Tampouco por unha peza do período esperpéntico, aínda que o esperpento é xa máis que evidente na *Cabeza do Dragón*, nas súas reducións grotescas das personaxes nobres e na esaxeración desbravada das personaxes populares. Situámonos aquí en pleno período modernista, nunha peza caracterizada por algúns como evasiva, onde a linguaxe atinxe grande altura poética matizada pola ironía e o sarcasmo. Non é por acaso que a obra dera lugar a unha

ópera, como parece ser destino fatal de moitas pezas modernistas da época, destino trazado pola propia musicalidade do texto e certo hermetismo simbólico que o xénero lírico semella traspor mellor para o público. Con todo, estamos diante dunha farsa, e esa paréceme a pedra angular da proposta de Excéntricas, e o que dá sentido á representación da peza pasado un século da súa estrea. Despois de todo, continuamos a vivir, como daquela, nunha monarquía constitucional, onde as farsas son servidas todos os días na mesa á hora do xantar. O resto é só deixar ir a cabeza tras as filigranas poéticas e dramáticas saídas da cabeza do autor, o auténtico dragón de toda esta historia.

Como parte no proceso de creación, podo dar testemuña de que o talento dramatúrxico de Valle Inclán vai encontrar no equipo artístico unha máquina ben engraxada para ofrecer ao público galego unha versión brillante e de gran desempeño cómico do texto. Toquemos madeira, pois a superstición forma parte deste universo fantástico no que andamos metidos, pero creo eu, non se poderá negar a potencialida-

de cómica dun elenco capaz de asumir duelos de esgrima, lances bufonescos, acrobacias románticas, momentos de delicada poesía e mesmo coreografías subidas de ton, nunha mesma montaxe, sen que o rubor lles incendie as maquilladas meixelas. Ata onde podo albiscar, a condución de Quico Cadaval, que mesmo se atreveu a dar unha solución sinxela e intelixente ás famosas didascalías irrepresentábeis, por hiperbólicas, que galonan todo o teatro valleinclanesco, vai conseguir levar a nave a un porto, xa non seguro, senón memorable.

Como parte interesada, permitídemme a licenza do optimismo e o entusiasmo. A crónica da estrea en 1910, no madrileño Teatro de los Niños, publicada no ABC, rexistra o éxito do autor, aclamado varias veces no palco, limitándose a cualificar a interpretación como “muy discreta”. Aposto o que non teño a que desta volta, a súa primeira versión en galego, será todo menos iso. E apostado queda.

ACTIVIDADES PARALELAS

FOROS DA MIT RIBADAVIA

Os Foros son un coidado espazo para o encontro, o debate aberto, entrevistas e obradoiros cos creadores e usuarios que nos visitan e que intercambian a súa experiencia e relacións coa sociedade. Os Foros da MIT Ribadavia queren ser a manifestación latente dun dos obxectivos que a Mostra leva perseguindo nos últimos anos: o aumento da competencia estética, o empoderamento da sociedade en relación co discurso crítico sobre a arte e a busca e consolidación de espectadores/as activos. Os foros abertos tamén queren evidenciar o feito non crematístico do festival, a filosofía de irradiación daquilo que nunca conclúe nos espazos de exhibición, saltando así ás diversas canles de divulgación. Nos foros da MIT tamén se sentan as bases de temas que precisan transcender á esfera pública e acender a chama da acción, como foi o caso da organización dunha comisión redactora para a elaboración do Anteproxecto de Lei de Artes Escénicas de Galicia, idea que se xestou na MIT e que tivo posteriores espazos de encontro e agora mesmo en proceso de conclusión, nas xestións finais para a súa aprobación no Parlamento.

Son moitas as cuestións artísticas, formativas ou legislativas que se poden abordar hoxe ante a situación do chamado **novo circo** en España e no noso contexto, en Galicia. Este ano, na MIT, podemos ver unha escolma de moi alto nivel da creación circense no estado español, con compañías proce-

dentos das Illas Baleares, de Andalucía ou de Castela-León. Pero pola MIT tamén pasaron compañías de Cataluña (país que ten unha longa traxectoria de vangarda e apoio decidido a esta arte escénica) ou de Galicia. Pistacatro acaba de celebrar o seu 10º aniversario, pero en Galicia tamén temos as compañías Cia. Duelirium, Circo Chosco ou Cia. Desastronauts, e recentemente a Cia. IO que vén de ser recoñecida co Premio Off Circada de Sevilla.

A organización dos estudos superiores de circo, ao igual cós países da nosa contorna e dos que podemos aprender tanto, coma Francia, ou o respecto e protección polo patrimonio escénico circense, coma o legado e os materiais da Ciudad de los Muchachos en Ourense, son asuntos que precisan dun debate público para o noso progreso como sociedade e para o ben das artes. Igualmente, a nivel artístico, estamos a ver todo o potencial existente (Vaivén é unha das poucas compañías programadas no prestixioso teatro BAM de Nova Iorque co espectáculo que presentamos este ano na MIT e a renovación da linguaxe escénica ou a capacidade de hibridación con outras disciplinas artísticas levounas a cabo o novo circo de maneira moito máis precoz có resto das artes escénicas), mais pola contra esa iniciativa e ese carácter dinámico e activo non se ve acompañado de plans específicos e campañas decididas de fomento e consolidación da creación e da formación en artes circenses. Quizais sexa o momento de xuntarnos para coñecer máis e alzar unha voz conxunta, forte e decidida en favor do circo contemporáneo. Fagámolo.

FORO: "A SITUACIÓN DO CIRCO CONTEMPORÁNEO HOXE EN ESPAÑA E EN GALICIA I."

Intervención: Bolo (Vaivén Circo-Andalucía), Pistacatro (Galicia), Circ Bover (Illas Baleares) e María (Distribuidora de Kandengue Arts).

Sábado 15 de xullo ás 00:45h

Patio interior da Oficina de Turismo

FORO: "A SITUACIÓN DO CIRCO CONTEMPORÁNEO HOXE EN ESPAÑA E EN GALICIA II."

Intervención: Cirk about it (Castela-León), Compañía IO (Galicia) e Belem Brandido (Xestión Proxectos Artísticos PISTACATRO, produción e distribución).

Domingo 23 de xullo ás 00:45h

Patio interior da Oficina de Turismo

FORO: "COLOQUIO CON CHÉVERE E PRESENTACIÓN DA COLECCIÓN DE TEXTOS COA EDITORIAL KALANDRAKA".

Domingo 16 de xullo ás 00:45h

Patio interior da Oficina de Turismo

Chévere, 30 anos traballando en compañía. Falaremos do que supón manter un proxecto artístico de compañía ao longo de tres décadas. Tamén coñeceremos unha boa nova, a aparición dunha nova colección de teatro na editorial Kalandraka, que edita Río Bravo e Annus Horribilis e outros musicais. Kalandraka recibiu o Premio Nacional ao mellor labor editorial en 2012 e agora marcan o inicio con Chévere dunha nova aventura, a Biblioteca de Teatro.

FORO: "COLOQUIO COA COMPAÑÍA DO ESPECTÁCULO CLEAN CITY".

Luns 17 de xullo ás 00:45h

Patio interior da Oficina de Turismo

FORO: "A ESAD. COMO É O CENTRO SUPERIOR DE ENSINANZAS ARTÍSTICAS DE GALICIA?".

Martes 18 de xullo ás 20:30h

Igrexa da Madalena

Aínda non coñeces a ESAD de Galicia? Tes curiosidade por saber como se organizan os estudos de Arte Dramática no único centro oficial de Galicia? Aquí tes unha oportunidade. A MIT, en colaboración co Departamento de Comunicación da ESAD organiza este encontro, no cal poderás ver un traballo final de curso dunha alumna de 1º de Interpretación para a materia de Danza. Neste foro, ademais, tamén poderás escoitar ao profesorado das tres titulacións que podes estudar na ESAD de Galicia: Interpretación, Dirección escénica e Dramaturxia e Escenografía. Poderás ver, preguntar, escoitar e soñar con dar o paso cara á formación e facer do teatro a túa vida e a túa profesión.

....

Un bloque relevante do programa da MIT deste ano está centrado en postas en escena que parten da obra de William Shakespeare. Se o espectáculo dirixido por Marcos Barbosa, *O conto de inverno* é máis fiel ao texto do dramaturgo inglés, cunha posta na que a música se mestura con distintos estilos ou xéneros escénicos, da comedia á radionovela ou ao drama, no caso de Voadora e Teatro de Ciudad, veremos espectáculos de creación e escrita contemporánea a partir ou con inspiración na obra ou en varias obras do dramaturgo inglés. Teatro de la Ciudad presenta en días consecutivos os seus froitos máis recentes, *La Ternura*, unha comedia na que Sanzol intenta trasladar a imposibilidade de protexernos do dano que produce o amor, porque se queremos amar témonos que arriscar a sufrir. O outro director responsable do proxecto escénico de 2017 desta unión concibida como unha aposta pola investigación, reflexión, creación, produción e exhibición do teatro contemporáneo é Andrés Lima. El presenta *Sueño*, unha lectura en diálogo coa que

tamén fará Marta Pazos a partir da peza *Soño dunha noite de verán*, de William Shakespeare. Se no caso de Pazos o foco está na identidade de xénero, na liberdade sexual e na igualdade, no de Lima estará no terreo dos contrastes: delicadeza humana e o instinto animal, o etéreo e o terrenal, o onírico e o banal, o artificio fronte ao natural, o desenfreno e o racional, o desexo e o real.

FORO: "A CREACIÓN ESCÉNICA CONTEMPORÁNEA A PARTIR DA FONTE DRAMÁTICA DE W. SHAKESPEARE I".

Martes 18 de xullo ás 00:45h

Patio interior da Oficina de Turismo

Coloquio con Alfredo Sanzol e co elenco do espectáculo *La ternura*.

FORO: "A CREACIÓN ESCÉNICA CONTEMPORÁNEA A PARTIR DA FONTE DRAMÁTICA DE W. SHAKESPEARE II".

Mércores 19 de xullo ás 00:45h

Patio interior da Oficina de Turismo

Coloquio co elenco do espectáculo *Sueño*

FORO: "A CREACIÓN ESCÉNICA CONTEMPORÁNEA A PARTIR DA FONTE DRAMÁTICA DE W. SHAKESPEARE III".

Xoves 20 de xullo ás 00:45h

Patio interior da Oficina de Turismo

Coloquio con Marcos Barbosa e co elenco do espectáculo *O conto de inverno*.

FORO: "A CREACIÓN ESCÉNICA CONTEMPORÁNEA A PARTIR DA FONTE DRAMÁTICA DE W. SHAKESPEARE IV".

Venres 21 de xullo ás 00:45h

Patio interior da Oficina de Turismo

Coloquio con Marta Pazos e co elenco d' *O Soño dunha noite de verán*.

SINATURA DO PROGRAMA TEMPADAS DE IGUALDADE NA MIT

Domingo 23 de xullo ás 21:30h

Salón de actos da Casa do Concello de Ribadavia.
Praza Maior.

A MIT, ao igual ca todos os festivais de Artes escénicas de Galicia asociados a AFEARTE estamos comprometidos coa igualdade. Participamos no Observatorio da Igualdade das Artes Escénicas e do Audiovisual, impulsado pola Mostra de Cangas. Agora, sumámonos ao programa impulsado polas Tempadas de Igualdade. Compromisos que na práctica se levan desenvolvendo e mellorando no festival dende hai ano e no que aínda hai moito que aprender.

Tempadas de Igualdade é un programa impulsado en toda España pola asociación *Clásicas e Modernas*, que loita polo cumprimento da Lei de Igualdade no eido das AAEE e da cultura, apostando por un camiño de análise do pasado inmediato e polo compromiso de cambio no futuro. O programa Tempadas de Igualdade traballa en tres ámbitos de actuación: programación, gobernanza e comunicación, promovendo unha análise de datos realizada á programación anual inmediatamente anterior, para sacar conclusións sobre a presenza de mulleres nas tempadas regulares de programación de espectáculos de teatro, danza, música, ópera, zarzuela, e circo organizadas polos organismos e espazos públicos ou semipúblicos nacionais, comunitarios, rexionais e municipais. Tras a análise de datos, tentáranse acadar os estándares da lei de Igualdade nas vindeiras programacións anuais. Os postos nos que incide o programa son os da dirección artística (sexa teatral ou musical), dirección coreográfica,

deseño escenográfico, dramaturxia ou autoría e solista instrumentista.

En Galicia asinaron este compromiso o Concello da Coruña con todos os espazos dependentes da súa xestión, O FIT de Ourense, O Concello do Ferrol e a Deputación de Pontevedra. A nivel estatal están adheridos, por exemplo, o Centro Dramático Nacional, o Teatro Español, a Federación de Sociedades Musicais da Comunitat Valenciana ou o Teatre Nacional de Catalunya, entre outros moitos.

No acto que terá lugar na MIT estarán presentes varias persoas encargadas do Grupo Promotor de xestión de Tempadas de Igualdade en Galicia: Inma López Silva, Olga Magaña, Belén Brandido, Marta Pérez, Areta Bolado, Ailén Kendelman, Noelia Castro ou Mariana Carballal, entre outras.

ACTA DO PREMIO DE HONRA “ROBERTO VIDAL BOLAÑO” 2017, CONCEDIDO POLA MIT RIBADAVIA AO MÉRITO NAS ARTES ESCÉNICAS A PRODUCCIÓNS TEATRAIS EXCÉNTRICAS

A 33ª edición da MIT quere premiar a unha compañía, a uns artistas que, polo súa banda, nos obsequiarán a todas e todos nós cun magnífico espectáculo, que ademais supón un fito histórico para o teatro galego. Producións Teatrais Excéntricas enmarca esta edición da MIT 2017. Na apertura recollen un galardón co cal este festival quere agradecer, recoñecer e aplaudir a súa importante actividade escénica colectiva e a dos seus integrantes. Na clausura bríndannos a primeira posta en escena profesional en galego da obra de Valle-Inclán *A cabeza do dragón*.

Producións Teatrais Excéntricas é o selo co cal Mofa e Befá ou Quico Cadaval producen e distribúen as súas creacións. Unha plataforma coa que coñecemos a constante pescuda, exploración e requintamento nas estratexias do humor e da oralidade ou da linguaxe musical, por parte de Evaristo Calvo, Quico Cadaval, Víctor Mosqueira ou Piti Sanz. Baixo este paraugas e sen esquecer as importantes tarefas de produción, comunicación e distribución de Rubén G. Pedrero, Excéntricas vénnos ofrecendo diversos formatos escénicos, dende o dúo cómico, os unipersoais ou a valente aposta por espectáculos de maior formato coma esta súa última produción, na que quixeron verse acompañados ademais pola composición musical do Taller Atlántico Contemporáneo.

Ás proezas escénicas dos membros de Excéntricas, temos que engadir as importantes tarefas de divulgación das artes escénicas en contextos educativos, no exterior (coproduciron co Festival de Almagro, levoran a nosa lingua a escenarios de Iberoamérica, fixeron rir ao público de Portugal ou de Cabo Verde...). En Ribadavia tentaron explicarnos nunha conferencia-espectáculo que Shakespeare era do Ribeiro, soñaron e compartiron con nós proxectos e utopías, confiaron e confiamos. Creron e cren no poder da risa, da nosa lingua, no poder liberador do teatro e da fusión e o irmanamento do propio co alleo, para sermos quen.

Queremos, con este Premio de Honra, facer un recoñecemento público e solemne ás cuantiosas e cualitativas tarefas que os membros de Excéntricas teñen realizado ao longo dos seus anos de traxectoria profesional en diversos proxectos teatrais ou audiovisuais. Así, cómpre citar o grande acerto en moi significativas e imborrables tarefas da dirección escénica (*Quico Cadaval n’O ano do cometa* ou

Noite de reis para o CDG ou a súa posta en escena d'*O cranio furado* de Martin McDonagh), do traballo actoral (inesquecibles os personaxes de Evaristo Calvo na saga de postas en escena de dramaturgos irlandeses ou a hipnotizante creación física de Víctor Mosqueira en espectáculos de Ollomoltranvía ou en posteriores pezas coma *Obra (no comment)* ou *Finis Mundi Circus*, onde precisamente traballou co outro membro de Excéntricas, Piti Sanz, nunha maravilhosa música creada en conxunto co sempre recordado e admirado Fran Pérez "Narf". Moitos destes traballos e outros tantos que non podemos recoller nunha soa acta coma esta, recibiron tamén premios e recoñecementos doutras institucións e asociacións. Mais este que vos entregamos aquí en Ribadavia é tamén un brindado (con Ribeiro, sempre) polo porvir, co recordo do esforzo, do goce e do compromiso do xa feito e co moito que queda por soñar.

Mostra Internacional de Teatro de Ribadavia, xullo de 2017

RESOLUCIÓN DO 12º PREMIO ABRENTE

21 de xullo na MIT 2017

12:00 - Salón de actos do Concello de Ribadavia (Praza Maior).

Composición do xurado:

- (Vocal) Sheyla Fariña, actriz.
- (Vocal) Diana Mera, directora de escena e actriz.
- (Vocal) Ernesto Is, dramaturgo premiado na anterior edición co 11º Abrente.
- (Presidenta) María López, Concelleira de Cultura de Ribadavia.
- (Secretario) Roberto Pascual, Director da MIT.

CURSO - OBRADOIRO

ACTUAR, ESCRIBIR E DIRIXIR EN ESCENA. OBRA-DOIRO DE CREACIÓN PARA ACTORES, ACTRICES, AUTORES/AS E DIRECTORES/AS.

Impartido por Alfredo Sanzol

En colaboración coa AAAG (Asociación de Actores e Actrices de Galicia) e AISGE

Durante os días que dura o obradoiro gustaríame compartir unha técnica de traballo en escena que veño desenvolvendo desde hai uns anos. O obxectivo é a creación de historias, de argumentos, usando como ferramenta a interpretación, a improvisación e a posta en escena. Dalgunha maneira, é un xogo no que poño en acción as miñas tres paixóns: actuar, escribir e dirixir, ademais de bailar, cantar e tocar un instrumento. Por iso, o obradoiro de Ribadavia está destinado a actores, autores e directores. É unha maneira de compartir o meu traballo e as ferramentas que uso para resolver os bloqueos que produce o traballo artístico na escena. Eses bloqueos que nos afastan das emocións, os lugares, o tempo, as tramas, as asociacións impensables, a xestualidade, as imaxes e os desexos. Tamén é unha maneira de facer brillar todos os puntos en común que teñen as tres patas do teatro (actuar, escribir e dirixir) e darnos un espazo para o pracer de traballar con outros tempos.

O docente

Alfredo Sanzol é autor e director de teatro. Entre as súas producións máis destacadas atópanse *La Ternura* (2017 Teatro de la Ciudad e Teatro de la Abadía) *La Respiración* (2016 Lazona e Teatro de la Abadía) *Edipo Rey* (2015 Teatro de la Ciudad e Teatro de la Abadía) *La Calma Mágica* (2014 Tanttaka e Centro Dramático Nacional) *Esperando a*

Godot (2013 Centro Dramático Nacional) *Aventura!* (2012 T de Teatre e Teatre Lliure) *La importancia de llamarse Ernesto* (2012 Teatro Gayarre), *En la Luna* (2011 Teatro de la Abadía. Premio Max Mellor Espectáculo 2013 e Premio Ceres do Festival de Mérida), *Días Estupendos* (2010 Lazona e Centro Dramático Nacional, Premio Max Mellor Autor), *Delicadas* (2009 T de Teatre e Festival Grec, Premio Max Mellor Autor e PREMIO DO PÚBLICO na 28ª MIT Ribadavia, 2013), *La cabeza del Bautista* (2009 Centro Dramático Nacional) *Sí, pero no lo soy* (2008 Centro Dramático Nacional), *Risas y Destrucción* (2007 Producciones del Callao) e *Como los griegos* (1999 RESAD e Producciones del Callao). Ten impartido cursos e obradoiros en La Casa de América, La Casa Encendida, o Teatro Nacional de Bogotá, Matadero-Madrid, Sala Beckett, La Térmica, a Escuela Navarra de Teatro, a Sociedad General de Autores, o Festival de Teatro Clásico de Olite e no Centro Dramático Nacional.

Datos e duración:

O obradoiro ten unha duración de 15 horas, en tres sesións de 5 horas o 17, 18 e 19 de xullo en horario de 10h a 15h.

Lugar:

Auditorio Manuel María da Casa da Cultura de Ribadavia. Rúa Redondela s/n 32400, Ribadavia.

Prezo:

- Socios AAAG e/ou AISGE: 60 euros/30 euros oíntes.
- Non socios: 90 euros/45 euros oíntes

Inscrición:

A través da AAAG.

VENRES 14 de xullo

- 23:00h - **Auditorio Rubén García do Castelo**

AS CUÑADAS

Teatro do Vilar

Galicia

Apoio da MIT ao teatro de base

TÍTULO DO ESPECTÁCULO: As cuñadas

AUTORÍA: Michel Tremblay en versión de Roberto Salgueiro

DIRECCIÓN: Jouse García

INTÉRPRETES: María García, Elvira García, Monolita Estévez, Sandra Vidal, Esther Pumar, Bea Cendón, Nuria Sánchez e Juan Carlos Fernández.

DESEÑO DO ESPAZO ESCÉNICO: Teatro do Vilar

COREOGRAFÍA: Rebeca Míguez

PÚBLICO RECOMENDADO: Todos os públicos

DURACIÓN: 80 min

O que se conta n'As *cuñadas* é o sucedido nunha vivenda modesta cando a súa inquilina gaña un concurso, co que poderá obter gratis todo canto desexe para transformar o seu fogar. Non hai límite. O único límite é o que fixe a súa imaxinación. Só hai un problema. Hai que pegar uns cupóns no tempo estipulado pola organización. A afortunada muller solicita a colaboración de familiares e veciñas. Reunidas na cociña póñense ao choio (A

cociña, onde estas mulleres pasan a maior parte da súa xornada, funciona como símbolo da opresión, o peche e a frustración). Non están en silencio, claro. Falan. Falan e o que din vai conformando un discurso que se converte nun descarnado retrato da sociedade feminina. Imos coñecendo as súas frustracións, a rutina das súas vidas, a soidade, a historia de tantas batallas perdidas, e como as táboas de salvación ás que se agarran, a relixión, a familia, o sexo, son, en realidade, trampas.

As *cuñadas* é unha obra que conmove, remove, emociona e divirte. É unha historia de mulleres que teñen unha vida decepcionante e rutineira; amas de casa, esposas, nais, sen estima que se levantan rodeadas de ingratidade e déitanse coa vulgaridade.

SÁBADO 22 de xullo

- 01:00h - **Praza Maior (Ruadavia)**

MÓNICA DE NUT

Galicia

En colaboración e co apoio da MIT ao proxecto Arteficial

Mónica de nut, voz, e Luís Martíns, arpas celtas acústica e eléctrica, veñen de gravar o disco RAÍCES AÉREAS coa discográfica Freecode. Colabora Lucía Martínez nas percusións, zanfona e obxectos sonoros. Son e master Isaac Millán, Lagharteira Producións. Deseño gráfico e fotografías Uqui Permui.

O elemento inspirador son as gravacións de recollida de campo en Galicia, cantos de mulleres que transmiten toda a forza ancestral. Cantos crus, vitais e poderosos, conéctannos á raíz de saber de onde vimos e cal é a nosa esencia. Enormemente agradecidas por este manantial, e con moitísimo respecto, recreamos esa herdanza aportando as nosas ás mediante a voz e a arpa.

Astoria Mostero
Vinos de Autor

ARTIFICIAL

Dirección: Roberto Pascual

Responsable do servizo de venda de entradas: Bea Domínguez Cendón

Responsable de persoal e contratación: Fran Muñiz Ferro

Responsable do servizo de prensa: Tere Rivela

Produción e deseño de espazos e imaxe da MIT: Diego Valeiras

Responsable do servizo web: Manuel Montesinos Miguélez

Deseño do programa: A&B Comunicación e Deseño

Fotografía: Rosinha Rojo

Tradución ao inglés: Judy Staton

Deseño premio MIT: Manuel Rodríguez Alonso (Sampedro)

Loxística (iluminación e son): RTA

Montaxe: Saguay

Venda de entradas on-line: <http://entradas.abanca.com/es/>

Imprenta: Rodi Artes Gráficas

Agradecementos: Sheyla Fariña, Ernesto Is, Diana Mera, Nuria Montero Gullón, Radio Ecca, Rodrigo Francisco (Festival de Almada), Manuel F. Vieites, Esther F. Carrodegas, Carlos Santiago, Artificial (especialmente a Ainhoa, Claudio, Rafa, Nuria e Quique), Antonio Amil (Oficina de Turismo de Ribadavia), persoal do Centro Dramático Galego, (Francesc Casadesús) Festival GREC Barcelona, Fundación Festa da Istoría, Manuel Araújo Montero (OMIX Ribadavia), García Pérez do Ribeiro S.A., Supermercados Froiz, Teatro do Vilar, GRUMIR Ribadavia, Policía Local, Cruz Vermella, persoal do Concello, Conservatorio Profesional de Música de Ribadavia, voluntarios/as da MIT e a todas as persoas que apoian e colaboran coa MIT.

CO AGRADECIMENTO AO PATROCINIO DE:

inaem
INICIATIVAS CULTURALES

mitribadavia.com

